

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний педагогічний університет
імені А. С. Макаренка

До 90-річного ювілею
Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка

Суть виховання полягає саме в тому, що старше
покоління передає свій досвід, свою пристрасть,
свої переконання молодшому поколінню.
А.С. Макаренко

Мій університет –
моя гордість.

ЕФЕКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ
І КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ЗНАНЬ
У ПІДГОТОВЦІ ПІДРОСТКІВ
ТА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

діалог особистостей

Суми – 2015

УДК 378.4 СумДПУ (082)
ББК 74.584 (4УКР-4 СУМ)я43
М57

Друкується згідно з рішенням засідання кафедри української мови
Сумського державного педагогічного університету імені А.С.Макаренка
(протокол №5 від 20.11.2015)

Рецензенти: Сбруєва А.А., доктор педагогічних наук, професор;
Дейниченко Н.П., кандидат філологічних наук, доцент.

Мій університет – моя гордість: діалог особистостей: збірник студентських робіт / Вступне слово проф. О. Семеног // За ред. О. Семеног, Н.Громової, Л.Дорошенко, О.Кумеди, О.Кулікової, М.Ячменик. – Суми: Видавництво СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2015. – 104 с.

Редакторський колектив кафедри української мови: д.п.н., проф., завідувач кафедри О. Семеног (головний редактор), к.п.н., доц. Н. Громова, к.ф.н., доц. Л. Дорошенко, к.ф.н., доц. О. Кумеда, викл. О. Кулікова, викл. М. Ячменик (відповідальний секретар).

У книзі подано науково-популярні роботи студентів, написані і виголошені під час усеукраїнського науково-практичного семінару «Університет III тисячоліття: виклики сьогодення та перспективи розвитку», що приурочений до 90-річчя від дня заснування Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка. Авторським колективом підготовлено листи-послання для студентів-першокурсників, які будуть навчатися через 10 та 100 років; есе-подяки, присвячені рідній Альма-матер. До збірника увійшов творчий проект виконаний членами студентського наукового гуртка «Медіакультура вчителя-словесника».

Книга розрахована на студентів, учнів, викладачів, учителів та всіх, хто цікавиться історією, традиціями рідного університету.

УДК 378.4 СумДПУ (082)
ББК 74.584 (4УКР-4 СУМ)я43
М57

© Семеног О.М., 2015
© Видавництво СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2015

Олена Семеног

**ДІАЛОГ ТВОРЧИХ ОСОБИСТОСТЕЙ:
ПРАКСЕОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД
(замість передмови)**

Дорогі друзі!

Герасименко Аліна у своєму есе написала такі рядки: «Університет для мене – те місце, куди я знову поверталася б знову й знову... Університет дає мені все: путівку в життя, освіту, натхнення для життя. Я щодня спілкуюсь зі своїми чудовими колегами: майбутніми ректорами, професорами та міністрами; прекрасними студентами з інших факультетів... Я сподіваюсь, що ще, дай Боже, мої діти й онуки теж прийдуть в цей університет, над яким буде мирна безхмарна блакить і, майорітиме жовто-блакитний стяг».

Ганна Шульженко написала про свій університет так: «...СДПУ, а чи задумувався ти, що значить ця аббревіатура? Адже відомо, як пароплав назовеш – так він і попливе; яким ім'ям дитя наречеш – таку долю воно й матиме. Пропоную розшифрувати цю надскладну формулу:

Співай +

Думай +

Працой =

Бо ти – Унікальний!

Тобі, мій любий університете та всім присутнім ми хочемо подарувати тепло нашої душі. Іван Драч писав: *А пісня – це душа. З усіх потреб потреба. Чим глибше пісня, тим ясніш душа.* А ми б ще додали: *Нам іншої душі не треба Лише Макаренка педагогіка свята.* Які глибокі слова!!!

Я теж хочу розповісти про свій університет.

Університет – це особливий світ зі своєю системою стосунків, цінностей і традицій, а університетські роки – це роки не тільки досягнення науки, а й формування особистості. Авторитет альма-матері визначається його науково-навчальним потенціалом. Безперечно, формування та реалізація творчих

якостей майбутніх учителів-дослідників залежить від особистісних якостей професорів, котрі володіють високою методологічною культурою, гуманістичним стилем наукового мислення, оперативно реагують на неперервно мінливі вимоги до професійної компетентності, уміло залучають до спільного наукового дослідження студентську молодь.

Передусім кілька слів скажу і про свої студентські роки. У далекіх 1980-1985 рр. я навчалася на філологічному факультеті Харківського державного університету імені О.М.Горького. Навчалася української мови і глибоко шляхетної духовності. Викладачі, представники “старої інтелігенції” мали ґрунтовну підготовку з лінгвістики та літературознавства, володіли секретами ефективного живого слова, мовним чуттям, загалом навіть у період втрати родинно-мовних виховних джерел залишалися справжніми українськомовними особистостями.

В умовах відсутності ґрунтовних шкільних підручників конспекти з низки фахових дисциплін – сучасної української мови, вступу до слов'янської філології, історичної граматики, літератури ХХ століття, зарубіжної літератури, які читали доценти Л.Авксент'єв, І.Муромцев, В. Калашник, Л. Венсвцева, Ю.Безхутрий, Н. Корж, професори З.Голубєва, Ф.Медведєв, виконували для студентів роль опорних конспектів для проведення уроків у загальноосвітній школі. Своєю повагою до студентів, лекторською майстерністю, вмінням доторкуванням філософської проблематики до всіх життєвих сфер, відданістю ідеї, чесністю і порядністю, ширістю, людяністю, інтелігентністю, доброторністю яскраві особистості виховували відчуття величчя світової філософії, закладали основи естетико-інтелектуальної культури й естетичного саморозвитку і спонукали до наполегливої естетико-педагогічної діяльності.

Історичну граматику викладав відомий мовознавець, доктор філологічних наук, професор Медведєв Федір Пилипович. Автор досліджень з історичної граматики, історії української літературної мови, української фразеології. Декан філологічного факультету, доцент Леонід Григорович Авксент'єв читав синтаксис сучасної української мови, спецкурси та лів наукові семінари.

Талановитий керівник, вихователь, організатор науки сприяв творчому зростанню здібної молоді. Як декан, Л. Г. Авксент'єв доклав великі зусилля для видання тритомного „Словника мови творів Г. Квітки-Основ'яненка” (Харків, 1978-79). Теплі спогади про душевне тепло, людяність, доброту і вимогливість Леоніда Авксент'єва пам'ятають і бережуть у своїх серцях сотні його випускників.

Зінаїда Сергіївна Голубєва, доктор філологічних наук, заслужений професор Харківського університету благословляла мене на професійний шлях. Непересічна особистість, авторитетний педагог і вчений, чи не першою сміливо звернулася до літератури періоду «розстріляного Відродження», завжди була прикладом принциповості і твердості в обстоюванні своєї позиції.

Безхутрий Юрій Миколайович, тепер доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри історії української літератури, декан філологічного факультету, читав нам лекції з базових навчальних курсів: «Вступ до літературознавства», «Теорія літератури». Анатолій Ананійович Сагаровський, авторитетний фахівець у галузі діалектології та культури мови занурював у світ говорів.

Разом із тим тодішнім студентам філологічного факультету українського відділення в університеті, розташованому в багатомільйонному прикордонному місті на сході України, лише фахові предмети читалися українською мовою, тож наші мовні особистості (майбутніх філологів, учителів української мови) довгий час залишалися “надщербленими”. Та й освітні програми як шкільні, так і вузівські орієнтували лише на знання, вдосконалення переважно репродуктивних умінь; про особистість, яка повинна стояти в центрі навчально-виховного процесу, її внутрішній світ не йшлося, як не передбачалися серед принципів добору змісту навчального матеріалу і принципи народності і культуровідповідності.

Кандидат філологічних наук, доцент Венсвцева Любов Василівна викладала вступ до слов'янської філології і польську мову, а ще усі роки навчання була куратором моєї групи. Як керівник авторського колективу, який укладав

третомний «Словник мови творів Г. Квітки-Осноряненка» (1978–1979), вона прилучала до такої роботи і нас, студентів 80-х років XX ст. Її невичерпна енергія й працелюбність стимулювали всіх, хто мав честь бути знайомим із нею і її науковою, методичною і викладацькою діяльністю, бути постійно у творчому пошуку. Сьогодні, викладаючи студентам другого курсу «Історія до слов'янської філології», я продовжую подумки дискутувати зі своїм куратором стосовно багатьох проблем діалогу культур.

Упродовж усіх років я була стипендіатом імені Т.Г.Шевченка, старостою групи. А ще втілювала мрію бути журналістом: друкувала репортажі й нариси в газетах «Харківський університет», обласного («Ленінська зміна»), республіканського («Молодь України») рівнів. Писала про своїх однокурсників (В.Сердюк, Л.Дереку, А.Уліщенко, Г.Оберемок), студентів інших груп і факультетів, про музей-бібліотеку імені Миколи Островського (м. Харків), ботанічний сад, про українсько-чеську дружбу, про Берлін і Німеччину, де разом із друзями з різних факультетів працювала у 1983 р. в інтернаціональному будівельному загоні.

Особливе слово хочу сказати про Ігоря Вікторовича Муромцева, керівника дипломної роботи. Унікальна риса відомого вченого-мовознавця — це батьківська турбота про студентів-дипломників і надання їм можливості зростати професійно. Слухати його, розпитувати, дискутувати з ним — було найбільшою радістю. Ігор Вікторович читав фонетику сучасної української мови, захоплено вів науковий семінар «Морфеміка і словотвір сучасної української мови». На власному прикладі показував: наука не любить лінивих і байдужих. Тому моя дипломна робота «Індивідуально-авторські неологізми у творах О.Гончара» була нагороджена дипломом Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР першого ступеня.

У 1985 році я з відзнакою закінчила Харківський державний університет, отримала спеціальність «Філолог. Викладач української мови та літератури», рекомендацію до вступу в аспірантуру по кафедрі української мови. Майже

тридцять років викладаю лінгвістичні, лінгводидактичні курси студентам поряд із колегами-вченими, яких і ви, дорогі друзі, добре знаєте.

Тому наступне слово – про кафедру української мови Сумського державного педагогічного університету імені Алтона Семеновича Макаренка, яка є потужним науковим підрозділом. Її історія сягає тисяча дев'яносто двадцять четвертого року. Професійним і широким визнанням серед науковців, освітянської громади міста, області й України загалом кафедра завдячує таким видатним мовознавцям, як С.Дорошенко, Л.Скрипник, Л.Бова, О.Скорик, Г. Малишко. Сьогодні колектив успішної кафедри належно поцінований у сучасній лінгвістиці, лінгвометодиці як в Україні, так і за кордоном. Тривалий період кафедрою керували канд. філ. н., доц. Поставний В., Герман В.

Двері нашої кафедри відкриті для всіх: студентів, викладачів, учнів – зранку і до пізнього вечора. Викладачі створюють особливий світ осягнення лінгвістичної науки через «сродну» працю. На заняттях, численних наукових і виховних заходах, які ми проводимо завжди спільно зі студентами, ненав'язливо переконуємо, що життя наше вимірюється насамперед ступенем ціннісного сходження, і ця цінність досягається завдяки мові. Кожна мова унікальна, рідна ж українська мова – це наша молитва, честь і гідність... І «найбільша хвороба – це хворіти духом» (Г.Сковорода). А «не такі ми і кволі», – писала Л.Костенко, адже є спадкоємцями глибокої за змістом і потужної за своїм навчально-виховним впливом педагогічної традиції «серце віддаю дітям», творці якої – К.Ушинський, А.Макаренко, В.Сухомлинський.

У роботі ми дотримуємося праксеологічного підходу. Польський дослідник Т.Котарбінський визначив праксеологію як загальну теорію ефективної організації діяльності, дисципліну, що синтезує дані різних наук, які відносять до організації праці, як «граматику дій», що у практичному відношенні з'ясовує шляхи і засоби підвищення продуктивності праці в кількісному і якісному смислах. Специфіку педагогічної праксеології пояснюють І. Колесникова та Є. Титова, концентруючи увагу на таких характеристиках поняття, як «якість педагогічної діяльності, педагогічної дії»

(якість педагогічної діяльності, якість діяльності педагога або педагогічного колективу, якість організації педагогічного процесу тощо); успішність (успішність педагогічної діяльності, педагогічний успіх), продуктивність (продуктивність педагогічної діяльності, продуктивність педагога, продукт педагогічної діяльності); результативність (результативність педагогічної діяльності, результати педагогічної діяльності та її конкретних видів); ефективність (ефективність педагогічної діяльності, ефективна дія, педагогічний ефект). Якість, Успішність, Довіра – такі риси діяльності кафедри української мови Сумського державного педагогічного університету імені Антона Семеновича Макаренка.

Кафедра є центром мовно-професійної підготовки студентів, магістрів, яка здійснюється на основі глибокої диференціації та індивідуалізації освітнього процесу, запровадження інноваційних педагогічних технологій; є центром науково-дослідницької діяльності, що реалізується через підготовку дисертацій, науково-навчальної літератури нового покоління, у тому числі на електронних носіях; є центром науково-методичної майстерності і методичної допомоги вищим і загальноосвітнім навчальним закладам області. Кафедра вбачає своє призначення в розвитку культуромовної особистості фахівця на основі поєднання фундаментальної освіти з практикоорієнтованою підготовкою: навчальні курси професор Т.Беценко, доценти І.Браги, В.Герман, Н.Громової, Л.Дорошенко, О. Кумеди, В.Поставного, А.Силки, ст. викладачів Л.Лиманчук, Л.Михайлюк, Ю.Паляничко спрямовують на пізнання соціолінгвістики, комунікативної, когнітивної лінгвістики, етнолінгвістики, лінгвокультурології, лінгвофольклористики, лінгвістики тексту, мовленнєвої комунікації, історії української мови, стилістики, риторики, методики навчання української мови. У кожного з нас особливе відчуття студента і його творчого потенціалу. Власним оптимістичним прикладом виховуємо у своїх учнях глибоко вкорінену соціальну відповідальність, стильову індивідуальність, толерантність, наукову етику, включеність у європейський і світовий культурний контекст.

Уже п'ятий рік спільно з управлінням освіти і науки Сумської обласної державної адміністрації проводимо обласний етап Міжнародного конкурсу з української мови імені П.Яцика (студенти Ю.Грицай, О.Король, А.Машталер та ін. - переможці конкурсу); обласну олімпіаду з української мови. Виконуємо дослідницький проєкт «Кафедра вищого навчального закладу – загальноосвітня школа – Мала академія наук – наукова установа: діалог і взаємодія». У межах проєкту впродовж 12 років успішно керує роботами молодих дослідників Сумського територіального підрозділення МАН канд. філ. н., доц. Н. Дейниченко; її учні – традиційно призери як обласного, так і всеукраїнського етапів конкурсу МАН. Тривалі і міцні зв'язки кафедри із загальноосвітніми навчальними закладами підтримують методисти Л.Михайлюк, Л.Лиманчук.

Ми – відкриті для колег, до світу і часу, в якому живемо. Відповідно до укладеної угоди про науково-дослідну співпрацю вивчаємо досвід і здійснюємо обмін науковими напрацюваннями з проблем розвитку культуромовної особистості вчителя, викладача з Брестським державним університетом імені О.С. Пушкіна, Центром вивчення української мови і культури в місті Нижнесамськ (Республіка Татарстан). Результати співпраці відбито в дослідницькій колективній темі кафедри «Аналіз мовних одиниць різних рівнів» (керівник – доц. А.Силка), а також у наукових студентських роботах М.Ашурової, М.Масько, Є.Обравит, Т.Реви, Л.Фінашина (керівники – проф. Беценко Т., доц. Брага І., доц. Силка А., доц. Громова Н.). В.Поставний, В.Герман тривалий час виступали на обласному радіо, телебаченні, проводили лекції в товаристві «Прогрес».

Результатом тісної співпраці з ученими Національного університету імені Т.Шевченка та власного наукового пошуку є монографія «Мова українських народних дум: текстово-образні універсали» професора, доктора філологічних наук Беценко Т. Під керівництвом доктора філологічних наук, професора, члена-кореспондента НАН України, директора Інституту української мови НАН України П.Гриценка доцент Кумеда О. підготувала до друку монографію «Східнополіське діалектне оточення П.Куліша та його мова». Навчальні

посібники «Від звука до тексту: Аналіз мовних одиниць різних рівнів» (колективна праця, кер. – доц. Силка А.), «Методика викладання української мови (Н.Дейниченко, О.Семеног), «Культура наукової української мови», «Етнолінгвістична культура вчителя», «Вступ до слов'янської філології» (О.Семеног), «Культура української мови» (В.Герман, Н.Громова) з грифом МОН України здобули заслужене визнання серед учнівської і студентської молоді, учителів, викладачів. У тісній співпраці з викладачами Національного університету імені Т.Шевченка, Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова, Інституту педагогіки НАПН України, Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України викладачами кафедри розроблена програма з української мови для профільного навчання учнів, затверджена МОН України, видано посібник «Мова наша – українська» (керівник проекту – академік Л.Мацько), що поглиблює знання з історії мови, сучасного українського та світового мовознавства, розширює уявлення про лінгвістику тексту, теорію мовленнєвої діяльності. Праці наших колег надруковані в Польщі, Росії, Чехії.

Влучно пише Ліна Костенко: «При майстрах якось легше. Вони – як Атланти, держать небо на плечах. Тому і є висота». Водночас згадуємо і такий вислів: «Якщо Ви володієте знанням, дайте іншим запалити від нього свої світильники». Естафету підхоплюють молоді колеги, випускники нашого факультету. О.Кумеда успішно виконує обов'язки заступника завідувача кафедри, а К. Грамма – обов'язки заступника директора ФІСФ із наукової та виховної роботи, Н.Громова відповідає за педагогічну практику майбутніх філологів і не уявляє свого життя без постійних методичних розробок, аспірантка М.Ячменик керує студентським гуртком «Медіакультура вчителя-словесника» та виконує обов'язки шеф-редактора газети СДПУ імені А.С.Макаренка «Гаудеамус», О. Кулікова – незамінний помічник для студентів і викладачів. У тісній взаємодії досвідчених і енергійних, мобільних викладачів, а також студентів у 2014 році на базі кафедри української мови провели всеукраїнські і обласні науково-практичні семінари «Енергетика Шевченкового

слова у вихованні української мовної особистості», «Українська мова: науково-освітні виміри», «Університет III тисячоліття: реалії та перспективи розвитку». У конкурсі-есе «Мій університет-моя гордість» взяли участь понад 100 учасників нашого навчального закладу, а до конкурсу до Міжнародного дня рідної мови «Рідна мова – моя честь і гідність» були залучені студенти СумДПУ, Сумського кооперативного технікуму, Сумського машинобудівного коледжу, Київського технікуму харчової та торгової промисловості.

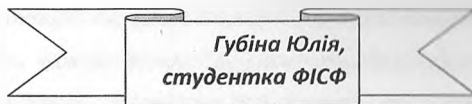
Це кафедра, яка забезпечує якісну освіту, виховує самостійну, самодостатню інноваційну особистість, котра здатна сприймати і створювати інноваційні продукти, діяти відповідально і творчо застосовувати набуті компетентності. Така освіта є прогностичною і навчає на випередження. У перше десятиліття ХХІ ст. виформувалися лінгвофілософії, комунікативна лінгвістика, лінгвокогнітологія, лінгвокультурології, медіалінгвістика, лінгвістика тексту, прагмалінгвістика, теорія комунікації, українська мова як іноземна. Основні положення цих наук мають знайти належне місце в освітньо-кваліфікаційних програмах підготовки фахівців.

На порозі 90-ліття рідного університету хочеться наголосити, що сенс нашого життя у «сродній» праці. Саме у праці – наше здоров'я, наша краса, наша свобода, велич існування, культура, мораль, самовдосконалення, самореалізація. Кожна праця заслуговує на повагу, вчительську працю вважають однією з найбільш складних і благородних у світі. Учителю – це передусім людина культури, духовно багата, гуманна, творча особистість, віддана своїй педагогічній справі, захоплена нею, розуміє її цінності і володіє розвинутим прагненням до творення Краси, Добра, Істини, Надії. Володіючи сильним характером і глибоко вкоріненою відповідальністю, Учитель не ламається під тягарем важких випробовувань, не дає й іншим спиткнутися, наповнює внутрішній простір своїх учнів ясним розумом, дивовижною ерудицією, благородними почуттями, чистотою помислів, вірою в Україну.

Господнього Благословення нам на многії літа і благії справи!

Розділ 1. Пишіть листи і... надсилайте вчасно...

(Листи до студента-першокурсника, що вступити до
університету через 10 років та 100 років)

Любий школярику!

Один із найважливіших кроків у житті кожної людини – це вибір майбутньої професії. Ти, напевно, ще не задумувався над цим питанням, адже шкільне життя, ще не повністю пізнане тобою, приховує багато цікавих таємниць. Та в майбутньому, кожен має прийняти рішення щодо своєї кар'єри.

Я з шести років мріяла стати вчителем. Це досить цікава професія, яка буде актуальною в будь-який час. Після закінчення школи я зробила свій вибір – вступила до Сумського державного педагогічного університету імені А.С.Макаренка, бо саме тут виховують справжніх учителів, викладачів, саме тут можна отримати міцні знання, саме в стінах цього університету ти зможеш відчуття смак справжнього студентського життя.

Взагалі, навчання – це дуже цікавий процес. Саме воно формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на якість твого життя в перспективі. Тому дуже важливо вчитися там, де комфортно, і де можна здобути потрібну професійну підготовку. Я вважаю, що наш університет відповідає цим головним вимогам. По-перше, він має четвертий рівень акредитації, що означає його високий статус та надання можливості здобуття дипломів магістра. По-друге, в моєму університеті дуже розгалужена система навчальних напрямків. Я вважаю, що це дуже добре, адже є можливість

підходящого вибору з багатьох варіантів. За потреби ти можеш обрати інший напрямок, паралельно навчаючись за основною спеціальністю. Це дуже корисно, тому що в наш час іноді одного диплома не вистачає для здобуття престижної роботи, і все більше студентів намагаються вчитися одразу на кількох спеціальностях. Не могу стверджувати, що це легко, та наші викладачі завжди готові тобі допомогти.

Саме наші наставники займають почесне місце в університеті. Вони є тією важливою ланкою, без якої не будуть триматися стіни нашого університету. Кожен із них не лише намагається дати тобі ті знання, якими володіє сам, тобто бути твоїм учителем, а ще й товаришем, радником. Хто, як не викладач, для якого навчання в педагогічному університеті уже пройдений етап, може дати суттєву пораду?

Кожен студент у будь-який час може звернутися до сучасного бібліотечного комплексу, фонд якого нині охоплює понад 1 млн. примірників видань. Читальний зал, в якому ти можеш залишитися в повній тиші з підручником, відкритий для всіх бажаючих. Також при бібліотеці функціонує зал інформаційних технологій.

Ще одним вагомим аргументом на користь мого університету є активне студентське життя, регулярне проведення різноманітних творчих заходів, ярмарок, конференцій. Для любителів сучасного кіно проводяться так звані кіносеанси, під час яких ти можеш поспілкуватися зі своїми майбутніми колегами за чашечкою чаю. Любителі спорту мають можливість відвідувати різноманітні секції, тренажерний зал, зали єдиноборств, лікувальної фізичної культури, легкоатлетичний манеж. Словом, не буде часу сумувати!

У нас в університеті є свій прес-центр, який інформує студентів щодо навчального процесу та різних конкурсів, заходів тощо. Цікавими є спортивно-розважальні змагання між факультетами, що сприяють кращому зануренню у студентське життя та допомагають проявити творчі таланти, а ще знайти нових друзів.

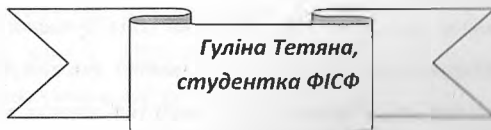
За весь період навчання стіни цього університету стали рідними для мене. Саме тут проходять кращі роки нашого життя – юність. Кажуть, юність – мов жар-птиця золота, їх частину я віддаю саме цьому університету. Його можна порівняти з величезною бібліотекою, в якій зібрано всі знання, потрібно тільки захотіти і простягнути руку.

Університет – це не просто будівля, це світ, в якому ми живемо. Кожна цеглинка цієї світобудови важлива. Витягни одну – і все розсиплеться, як будиночок із карт, тому вищий навчальний заклад має бути єдиним і згуртованим.

Я вважаю, що мій вибір університету був правильний, і наразі я маю змогу не тільки здобувати якісну освіту, а ще й розвиватися творчо. Сподіваюся, що ти також зробиш правильний вибір, який допоможе реалізувати всі плани на майбутнє.

Із нетерпінням чекаю твого листа!

З найкращими побажаннями, Юлія!

Привіт, дорогий друже!

Тебе вітаю я, студентка першого курсу Сумського державного педагогічного університету. Надворі 2024 рік. Здогадуюсь, що багато чого змінилось: уже, мабуть, не такі будівлі, не такі погляди, та й зовсім інакші можливості. Але, я впевнена, що незмінно цікавим та захопливим залишилося студентське життя. Тож, оскільки в мене вже є досвід, хоча й невеликий, дам тобі кілька порад, які допоможуть полегшити твоє

перебування в стінах такого вже рідного для мене СумДПУ імені А.С. Макаренка.

Отож, зараз спробую перенести тебе в 2014 рік, якомога більше передати ті почуття, що були в мене, коли, уперше боязко переступила поріг університету, не знаючи куди йти, що робити і що кому казати. Так що, друже, відразу скажу: не бійся! Тут тебе радо зустрінуть привітні викладачі та співробітники, а секретами «студентської майстерності» поділяться старші курси.

Найважливішим моментом для кожного майбутнього студента, звичайно, є процес вступу до вищого навчального закладу. А ось, вступивши, найбільше хвилює не те, чи важко буде вчитися: як і тобі, мене більш цікавили думки про майбутніх однокурсників. Щодо однокурсників порада проста – будь собою, і в тебе легко вийде порозумітися з ними. І не будь занудою, виводячи знайомих час жартувати.

Далі – питання лідерства. Мені, на щастя чи на жаль, випала доля стати старостою. Зазвичай мало хто бажає брати на себе велику відповідальність. Але дарма, чесно. Для мене – відповідь однозначна: треба погоджуватися, не боячись нічого. Головне – справлятися зі своїми обов'язками, а це: ведення журналу та відповідальність за групу, ведення перемовин із деканатом, викладачами, студентським самоврядуванням тощо. Але це не повинно лякати, адже якщо ти покажеш себе з гарної сторони, а я думаю у тебе, без сумніву, вийде, хоча б тому, що абикому не дали читати це послання, то зможеш завоювати авторитет і гарне ставлення не лише нових друзів, а й навіть у деканаті, що подекуди є важливішим, стипендію ж не однокурсники виділяють!:) А от зараз – стоп. Адже це був жарт. У будь-якому випадку, в першу чергу ти повинен думати про навчання. Я сподіваюся, ти вступив не заради диплому, а задля отримання гарного досвіду і ґрунтовних знань. Тож ось тобі моя наступна порада: не забувай, для чого ти прийшов до стін ВНЗ. Хоча б намагайся, як би не здавалось важко, робити все можливе і для хороших балів, і для себе самого.

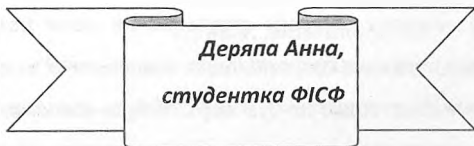
До всього вище сказаного хочу додати лиш те, що для того, щоб у тебе все виходило, неодмінно необхідно давати своєму організмові час для відпочинку. Сон і здоров'я загалом – найважливіше, що в тебе є. Не буде їх – твої зусилля стануть марними. Тож, наголошуючи на цьому як на основній пораді, навіть процитую (а це улюблена фраза всіх наших викладачів): «Навчися правильно планувати свій час!».

А взагалі – стався до всього набагато простіше, ніж зараз. Це тільки на перший погляд здається, що думки «Ой, мамо, скільки всього вчити!», «Навіщо стільки всього задавати?», «Вони мене не розуміють і я їм зовсім не подобаюсь», «Ну як можна витягнути на цю стипендію?!», «Які злі викладачі!» та ще безліч тому подібних, що супроводжують тебе кожного дня, будуть поряд із тобою завжди. Це головна помилка кожного з нас, таких от собі «віслюків»-першокурсників. Далі буде легше, просто вір мені. Та для цього відшукай у собі внутрішню гармонію та спокій душі, і тоді у тебе вийде не тільки безпроблемне студентське життя, а все, що тільки забажаш.

Просто пам'ятай: усе і завжди тільки у твоїх руках!

З повагою і найкращими побажаннями – Тетяна Гуліна

P.S. Привіт із минуло 😊

Привіт, любий друже!

Пишу тобі я – студентка першого курсу філологічного факультету. Хоча, коли ти читатимеш цей

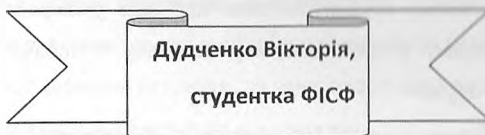
лист, я, напевно, вже працюватиму за улюбленим фахом. На дворі 2024 рік, і я впевнена, що багато чого змінилося.

Тобі зараз нелегко, я це розумію, адже сама проходила цей шлях. Перший курс, звісно, – найважчий. Адже ти, вихований у рідній школі протягом довгих 10 років, викоханий у рідному домі протягом усього життя, раптом потрапив у вир дорослого студентського життя. Довкола тебе – все нове і все невідоме: нові викладачі, новий колектив товаришів-одногрупників, нові предмети, інший ритм життя ...

Перше твоє хвилювання було пов'язане з одногрупниками, адже вони це ті люди, що йтимуть з тобою пліч-о-пліч усі п'ять років. Головне – адаптуватися. Не влаштовуй сварок і намагайся подати приклад. Студент – та людина, що викручується з усього. Екзамени – це також легко. Якщо вчити все поступово, відвідувати всі заняття, правильно спланувати свій графік – то ніяка сесія страшною не буде! Головне поважай своїх викладачів, бо вони вчать тебе безцінним секретах твоєї майбутньої професії, які тобі, обіцяю, знадобляться.

Любий друже! Ти – молодий, повсен сил! Перед тобою – нове життя, таке різноманітне й цікаве! Бажаю тобі впевненості, сил, мудрості та натхнення у праці! Передавай привіт моєму рідному університетові і вітай зі сторіччям.

Анна Деряпа

Мій любий друже!

Звертаюся до тебе із найкращими побажаннями, адже перед тобою стоїть нелегкий шлях, котрий ти

обрав собі сам. Я дуже рада, що маю змогу написати тобі листа як майбутньому студентові, адже нещодавно сама була студенткою.

Я задоволена тим, що ти виявив бажання вступити до мого рідного університету. Це вже означає, що ти – непересічна, творча особистість, закохана в рідне слово! Завдяки цьому університету ти зможеш стати справжнім фахівцем своєї справи, адже наші викладачі – найкращі! Вони підтримують столітні традиції своїх попередників, запалюють вогник любові до слова, до науки та педагогічної творчості, виховують тебе, прищеплюють любов до своєї справи, любов до слова.

Спочатку буде дуже важко, адже в житті нічого легкого не буває. Та не потрібно засмучуватися, треба у всьому шукати щось позитивне, робити певні висновки. На мою думку, якщо ти хочеш стати справжнім професіоналом своєї справи, то потрібно не один рік старатися, і не одну ніч недосипати. Але повір: воно того варте, адже в подальшому житті ти будеш отримувати насолоду від своєї професії, ти будеш справжнім фахівцем!

Хоча вчительська дорога далеко не вкрита квітами та розквітиною, я впевнена, що немає кращої професії аніж учитель. Що може бути кращим за спілкування з дітьми, бажання прищепити їм любов до навчання, до рідного слова?

Я дуже хочу щоб ти, мій дорогий друже, ставши на першу сходинку шляху до свого майбутнього фаху, достойно пройшов цю дорогу. Можу запевнити, що навчаючись у нашому університеті, ти отримаєш багато позитивних емоцій та задоволення від навчання. Я сподіваюсь, що колись і ти напишеш листи майбутньому студентові саме про наш університет. Хочу, щоб одного разу зазирнувши у свою поштову скриньку, я побачила листа саме від тебе, мій юний друже.

Дякую за увагу! Нехай щастить тобі в житті!

З любов'ю – Дудченко Вікторія!

*Кадуріна Дарина,
студентка ФІСФ*

Привіт, студенте нового покоління!

Мабуть, у майбутньому наші здогадки про те, яким же буде наш університет через 100 років, здаються тобі смішними. Тому, насамперед, сподіваюся, що ви, студенти майбутнього, не загубили серед інновацій найважливіших людських якостей. Але все ж сучасний прогрес дозволяє мріяти нам, студентам 2014 року, про те, що майбутній Сумський державний педагогічний університет імені

А. С. Макаренка вражатиме всіх своєю величчю та силою наукової думки.

Безперечно, у 2114 році новітні технології заступлять місце своїм попередникам – паперовим книжкам та зошитам. Можливо не буде вже лекцій та пар із купою ксероксів, недоспаними ночами за переписуванням конспектів. А може для проведення занять вам вже не потрібна і присутність викладача? Та все ж я сподіваюся, що наявність подібних інновацій не відібрала у вас всіх неповторних моментів студентського життя, яким захоплювалося не одне покоління. Адже комп'ютери – це, насамперед, машини, а душа університету – люди, які у ньому працюють.

Я уявляю, якою може бути бібліотека університету, оснащена електронною базою, аудиторії, не лише з новим ремонтом, а й повністю обладнані за останньою модою. Ви матимете ті можливості у сфері наукових досліджень, які не мали, на жаль, ми... А тому, шановні студенти, за вами подальший розвиток нашого університету, у ваших силах зробити його ще кращим!

**З повагою, студентка V курсу
філологічного факультету 2014 р.в. –**

Кадуріна Дар'я

*Камчатна Анастасія,
студентка ФІСФ*

Дорогий студенте!

Моє послання туманне та суб'єктивне, але мені є що сказати, і, відчуваю – тобі є що послухати.

Студентство – особлива республіка, тож хто, як не студент, зрозуміє та зможе дати пораду іншому студентові? Щось ти вже схопив і сам, а щось ні, чомусь повіриш, чомусь ні, але я вважаю своїм священним обов'язком поділитися з тобою тим, чого я навчилася, і що, сподіваюсь, долетить до тебе крізь наступні 10 років.

У тебе, напевне, мало часу, тому я постараюся не затримувати тебе довго. Тож слухай.

Не хвилюйся занадто про своє майбутнє. Або, якщо хочеш, – хвилюйся, тільки знай, що ці хвилювання не принесуть тобі користі й будуть настільки ж ефективними, як спроби спіямати вітер у діряве відро.

Зараз на тебе тяжкою горою тиснуть література, мовознавство, граматики та фонетика. Зараз усі ці заліки та іспити здаються справжньою трагедією, але бачить Бог, реально суттєвими судилося стати зовсім іншим подіям, про які ти зараз навіть не думаш. Вони трапляються раптово, і ти все одно до них не будеш готовий, як би не готувався.

Роби те, що тебе лякає. Роби це зараз, інакше потім тебе лякатиме те, що ти матимеш робити.

Май на увазі, ніхто не зробить усе за тебе.

Пам'ятай, що всі навколо тебе – люди, і ніщо людяне їм не чуже; у викладачів є кохані, родини, вони не думають цілодобово лише про те, як би тебе завалити.

Не витрачай часу на заздрість. Хтось завжди буде попереду тебе, а ти – попереду когось. Але єдина людина, з якою тобі варто себе порівнювати – це вчорашній ти. Той, ким ти був, і чого досяг. Ми прийшли в університет різними, з різним рівнем знань, проте він дав нам усе, аби подвоїти, потроїти, в десятки разів примножити те, що ми знали раніше. Сподіваюсь, цей закон розвитку дійсний і у вас, тож будь вдячним своїй альма-матер за це.

Запам'ятовуй свої успіхи та не занепадай на невдачах.

Я певна, що технічний прогрес рвонув у вас уперед із подвійною швидкістю. Але просто знай, що це не є запорукою кращих знань. Ми бігали робити ксерокс ледь не на кожній перерві і від руки нотували лекції, але все це й досі у наших головах та серцях. Твоя голова – найкращий девайс, так було і буде завжди, тож користуйся нею.

Не відчувай себе винним, якщо раптом збагнув, що обрав не те місце. Зараз саме час шукати себе, саме час робити нові спроби. Не соромся цього! Ніколи перед тобою не буде стільки відкритих дверей, як зараз, тож користуйся всіма можливостями своєї юності!

Бережи свій сон: стипендія важлива, але, повір, не важливіша за здоров'я.

Не можу знати, чи змінилися умови, в яких доводиться навчатися. Якщо *ні* – намагайся не зважати на парти та стіни, бо головне – не кімнати, а люди, які їх наповнюють. Якщо *так* – я щаслива за тебе, але слова про людей лишаються в силі.

Можливо, у вас там узимку так само холодно, але я можу поручитися за якість знань, які тобі дадуть, і хай тобі буде втіхою, що знання міцніші за морози.

Окрім знань, ти знайдеш тут друзів. Тримайся за них, бо саме зараз усі твої душевні потяги працюють на повну силу, і ти можеш зустріти тих, із ким і за 10, і за 30 років ви будете споріднені спільною думкою.

Не приймай усе на віру – люди помиляються, і викладачі також. Прогрес не стоїть на місці, і те, що є абсолютною істиною зараз, здаватиметься абсурдом через 10 років. Можливо, я викладатиму десь серед вас, і ви мене виправлятимете.

Не приймай усі поради, і мої у тому числі, вчись мислити критично, відкидаючи те, що не допоможе тобі на шляху до мети.

Але не впадай у прагматизм: залишайся добрим і відкритим. Не давай пухлині апатії розростися в твоїй свідомості.

Скоро я закінчу університет і в мене, напевне, буде диплом, а може, і не один, і якийсь ступінь (а може, і не один), гори опрацьованих теорій та написаних робіт за плечима. Проте єдине, чим я можу підкріпити свої слова – це власний молодецький досвід, колишні гулі та синці. Не папірці зроблять тебе освіченішим, це зробиш тільки ти сам – наче рослина, поглинаючи все найкраще, що можеш узяти від своїх студентських років.

Тож тримай свої очі якнайширше розплющеними: не тільки до книжок, а й до людей, явищ, усіх надзвичайних речей, що тебе оточують.

Щастя!

Твоя Камчатна Анастасія

*Колюка Ірина,
студентка ФІСФ*

Любий першокурснику!

Ось і закінчилося твоє дитинство. Ти розпочинаєш новий важливий етап у своєму житті. Не знаю з яких причин: чи то здійснивши свою давню мрію, чи то долею випадку, але ти прийшов навчатися саме у педагогічний університет. Позаду залишилися

веселі шкільні будні, уроки, розваги з однокласниками. А попереду... Дійсно, що ж чекає тебе попереду?

Мабуть, ти дуже хвилюєшся, адже завтра перший день навчання. Чи буде він особливим? Безперечно! Чи запам'ятається? На все життя! Що принесе? Море бурхливих емоцій, вражень, нові знайомства та знання.

Завтра ти зустрінешся з викладачами, одногрупниками, ознайомишся зі своїм розкладом. Не лякайся, коли тебе відразу завантажать роботою, коли не знатимеш, де знайти потрібну аудиторію чи взяти важливу книгу на заняття. З часом ти звикнеш до всього, що зараз здається таким незрозумілим і складним. Не соромся звертатися до викладачів за допомогою чи порадою. Якби зайняті вони не були, завжди знайдуть хвилинку, завжди вислухають і підтримають у складній ситуації. А ще придивися уважно до своєї групи. Хоч ти нікого з них ще добре й не знаєш, проте, цілком можливо, саме тут ти знайдеш вірного друга на все життя.

Чи важко буде навчатися? Не хочу тебе лякати, але й заспокоювати даремно не збираюся. Буде по-різному. І хоч багато треба буде пережити, подолати чимало труднощів, все ж будь певен: ти на правильному шляху. Чи доводилось тобі чути вислів, що студентські роки – найкращі роки в житті людини? Запевняю тебе: це дійсно так! Говорю з власного досвіду, що за роки навчання в університеті немало було тяжкої праці, безсонних ночей, підготовки до семінарів, заліків, іспитів... Та згодом, усі ці спогади потьмарилися, розвіялися, зникли. Та не зникли здобуті знання, досвід, не зникли теплі стосунки з друзями, яких подарував університет.

Користуючись нагодою, хочу дати тобі кілька порад, якими, надіюсь ти скористаєшся. По-перше, навчайся не заради високих оцінок, а для власного розвитку. Якщо, готуючись до занять, ти будеш ставити собі за мету не просто отримати відмінно, а довідатися щось нове, чомусь навчитися, то результат перевершить твої сподівання.

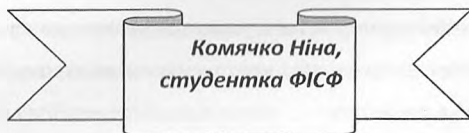
По-друге, намагайся більше відпочивати, хоч як би це не було іноді складно. Але не слід себе перевантажувати, адже користі від цього буде

небагато. Проводь більше часу з друзями, святкуй з ними дні народження, ходи на вечірки. Адже це також твій студентський обов'язок.

А по-третє, насолоджуйся кожною хвилиною студентського життя. Бо час летить непомітно: вчора – першокурсник, а сьогодні – вже випускник. І повернути назад нічого не можна, і пережити знову – неможливо. Тож не гай своїх золотих років юності, а проживи їх на повну!

Бажаю тобі терпіння, наснаги, легких сесій та хорошого настрою! Ніколи не здавайся на півдорозі і завжди впевнено йди до своєї мети!

Колопа І. М.

Привіт, шановний першокурснику!

Пише тобі такий же першокурсник, як і ти, але я вступила до цього університету в далекому для тебе 2014 році. Знаю, що отримаєш цей лист через 10 років після його написання, тому розповім тобі трішки про це місце, де ти будеш навчатися наступні п'ять років.

Вступити на слов'янське відділення – не просто. Для цього ти мав продемонструвати ґрунтовні філологічні знання. Тож ти, я переконана, – справжній розумник! Я певна – ти вже закоханий в рідне слово і прагнеш поглибити свої знання з мови та літератури, щоб стати справжнім фахівцем.

Навчаюсь я лише перший семестр, тому багато про університет розповісти не можу. Хочу сказати, що він дуже класний! Викладачі тут привітні, проте разом із тим – серйозні, вимогливі та об'єктивні.

В університеті дуже гарне самоврядування. Студенти організовують багато цікавих заходів. Коли ти береш участь в концертах чи зустрічах, ти відчуваєш увесь дружній дух, який літає в атмосфері роботи і приготування. Нещодавно я

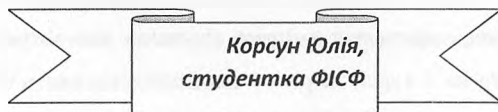
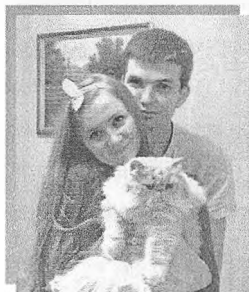
брала участь у конкурсі, який має назву «StudDance» (можеш знайти інформацію на Фейсбуці, Вконтакті або сайті університету). Від кожного університету треба було зібрати команду не менше ніж 50 чоловік, і виступити з хореографічною композицією. Ми готувалися до цього конкурсу цілий місяць, ходили на тренування і танцювали до втрати сил. Але, як не дивно, втоми ми не відчували, хоча і бігли на репетицію одразу після пар. Більш за все мені запам'ятався день нашого виступу. За цей короткий проміжок часу, немов пройшла ціла вічність, всі дуже потоваришувати та зблизились, ми були дійсно однією командою, кожен із якої був готовий «порвати за друга».

Що стосується студентського життя, я хочу тобі сказати, що ти, провчившись тут невеликий проміжок часу, дізнаєшся про себе багато всього нового, відкриєш в собі можливості, які до вступу в цей університет ти не помічав.

Наприкінці, хочу сказати: як би не склалося твоє життя в цьому університеті, пам'ятай, що навчання заради оцінок – це не головне, головне – розуміти, ким ти хочеш стати, чітко бачити результат, ставити мету, і тоді ти будеш щасливий, кожного дня наближаючись на один крок до своєї омріяної мети.

З найкращими побажаннями – **Комячко Ніна**

P.S... сподіваюся, що цей лист потрапить у добрі руки!

Любий незнайомцю!

Якщо ти це читаєш, то я вже радію з того, що маю змогу розділити свої думки з тобою. Ти, напевно,

стойш і думаєш, що за набір букв ти тримаєш у руках, але переконую тебе, що це дещо більше, ніж безглузда писанина.

Тож почнемо зі знайомства. Я, студентка 2 курсу факультету іноземної та слов'янської філології, Юлія. Сподіваюся, що моє прохання виконали: відкрити лист лише у 2024 році. І ти, людина із далеченького майбутнього, влаштуєш собі невеличкий екскурс у 2014 рік. А поки я не почала свою розповідь, давай домовимось, що після прочитання мого листа, ти напишеш свого і теж десь сховаєш. Влаштуємо такий собі флешмоб у роки.

Ну що, як тобі наш університет? Подобається? Я вже уявляю гнійні вирази обличчя та мішки під очима від недоспаних ночей. Так, я прекрасно тебе розумію, сама пишу цього листа і мрію про сон. Але озирнись довкола, хіба можна не любити цей університет у його кожному камінчику? Я впевнена у тому, що він дуже змінився, бо 10 років – достатньо солідний термін.

Цікаво, а ви теж бігаєте на парах за піцями, а потім, по дорозі назад, намагаєтесь якнайшвидше їх з'їсти? А боїтесь забути повне ім'я викладача, бо потім не складете залік? А чи мріяли ви колись розпалити вогнище зі старих конспектів та лекцій, а потім смажити на ньому шашлик? А скільки разів кожен із вас злісно кричав, що більше не повернеться до „цього університету, який не дає йому нормально жити”? А скільки у вашому архіві є фотографій, де ви спите на лекції? Чи маєте взагалі ви щось із вищезазначеного?

Я так люблю цей університет! Сподіваюся, що ти розділяєш зі мною це відчуття. А ще сподіваюся, що ти дійсно віддаєшся своїй спеціалізації, і у тебе не виникають ненависні думки про прийдешній день. Важко не погодитись з тим, що університет змінює: він вчить нас витримувати конкуренцію та не вмерти на 1 курсі, закриваючи латинь. Він вчить нас бути винахідливими: як можна прийти на пару абсолютно непідготовленим, а в результаті здати тему на найвищий бал. Учить тисячі й одному способу використання студентського квитка та розуміння того, що з кожним роком твоя особистість змінюється, виходячи на новий рівень.

Любий незнайомцю, скористайся цими студентськими роками зпозна, бо щасливішого часу вже не буде. Я вважаю, що університетське життя – це пік нашого розвитку та найвище піднесення нашої душі. Бажаю тобі ніколи не впадати у відчай та завжди бути сильним, навіть якщо з останніх сил. Вбери у себе все найкраще та тільки з гордістю кажи: „Я – студент Сумського педагогічного університету”. Нехай це місце стане для тебе другою домівкою, куди хочеться повертатися.

Ще хочу процитувати чудовий вірш українського поета Юрія Іздрика:

Лиш не бійся нічого бо страху уміють збуватися
не надійся й на Бога бо він вже не живе,
маєш майже усе що людині належить мати
отже все – лиш початок а не довгожданий кінець.

всі химери – в тобі: і хвороби й ненависть і війни
всі багатства твої: і любов і молитва і лінь
лиш не бійся нічого бо страху обличчя подвійне
хай святиться ім'я твоє ... і збави нас ... амінь.

Дорогий студенте майбутнього Сумського педагогічного, насолоджуйся часом, проведеним у ньому. Бо щасливим можна бути вже від того, що дивишся недільним ранком на власне відображення у дзеркалі, знаючи, що все попереду. І хай в тебе немає статків – усе це справа наживна. Головне, щоб ти був задоволений собою, вірив у своє майбутнє і знав, що поряд є небайдужі. Це вже значна частина подальшого успіху.

Ну що ж, приємно було познайомитися, і нехай ці рядки хоч на якусь, навіть найменшу долю, змінять твоє світобачення.

З повагою та любов'ю, Корсун Юлія ☺

**Мамчур Дар'я,
студентка ФІСФ**

Привіт, дорогий друже!

Я пишу тобі листа в майбутнє. Ти отримаєш це повідомлення в далекому для мене 2024 році. Звісно я не знаю, що буде в майбутньому, як зміниться навчання, життя молодого покоління. Але я хочу надати тобі корисну інформацію.

Я зараз сама навчаюся на першому курсі філологічного факультету, і, зізнаюся, мені спочатку було дуже важко адаптуватись. Тому я хочу дати тобі корисні поради з власного досвіду. Студентське життя – це не так легко, як здається. Особливо непростий перший рік навчання.

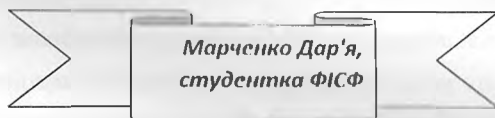
Прийшовши першого дня до університету, ти звісно будеш нервуватися, як і всі першокурсники. Не хвилюйся! Уже скоро всі ці нові обличчя однокурсників, викладачів стануть для тебе рідними! Але, поки ти ще погано орієнтуєшся в коридорах і в нумераціях аудиторій, даю тобі корисну пораду: намагайся виходити з дому раніше хвилин на 10-15 і не запізнюйся!

Тобі з часом знадобиться вирішувати важливі питання. Тому з першого дня розвідай, де знаходиться деканат твого факультету, познайомся зі своїм куратором та деканом. Також тобі треба навчитися конспектувати лекції, а головне скорочувати їх. Запам'ятай – лекція це не диктант, тому не пиши за викладачем слово в слово, а пиши тезово. Поспішай завести знайомство з однокласниками, як правило, ці люди стають друзями на все життя!

Знаю, що найбільше ти боїшся першої сесії, чи не так? Як не дивно, але найкращий спосіб добре скласти іспити – це регулярно займатися протягом семестру. Тоді, прокинувшись, перед іспитом, ти підеш на екзамен з упевненістю, що складиш його на гарну оцінку!

При цьому, любий друже, пам'ятай, що студентське життя – це не лише лекції, аудиторні заняття, бібліотека, це – й соціальні проекти, конкурси, змагання, численні заходи, зустрічі з письменниками!... Тож, ставши студентом філологічного, ти поринеш у неповторне життя, яке запам'ятається тобі назавжди.

З повагою до тебе, майбутній студенте, – Дар'я Мамчур

Дорогий друже!

Пишу тобі листа в майбутнє. Ти, напевно, гулятимеш, знайомими мені коридорами, заходитимеш до знайомих аудиторій, відповідатимеш за знайомими кафедрами. Та чи розумієш ти всю гордість за місце, у якому навчатимешся? Скоріше за все, спочатку – ні. А я, мій друже, розумію.

Педагог! Доволі часто я чула про не актуальність цієї професії. Я не погоджуюсь! Адже, саме педагог знаходить найтонші та найпотаємніші шляхи до людської душі. Я знаю: учителями не стають, ними народжуються. Проте, це не тільки Божий дар, а й дуже відповідальна та наполеглива праця і серце, віддане дітям. І хіба ти не погодишся з цим? Саме ми, майбутні педагоги, виховуємо особистостей, людей, так само як садівники вирощують квітки в саду. Сьогодні Україна переживає важкий час. Не просто генерали виграють війну, війну виграють й діти в школі, й священники в церкві. Де є українська школа – там немає «руського мира», там немає війни. Педагоги своєю роботою,

своїми знаннями творять українську школу та українську націю. Ще не один десяток років, я буду відчувати тепло і затишок, який вони збудували.

Мій друже, своїм майбутнім шляхом, ти відкриватимеш нову сторінку історії. Проте тобі потрібна допомога. Саме разом з ректоратом, студентами та професорсько-викладацьким складом ви продовжите моє століття, а ваші наступники продовжать справу, яку ми почали.

У моєму університеті дуже розгалужена система напрямів підготовки. Я вважаю, що це дуже добре, адже є можливість найоптимальнішого вибору з багатьох варіантів. Наш виз випускає справжніх фахівців європейського рівня, спеціалістів, які несуть знання нашій молоді та громаді.

Любий друже, ти створюватимеш майбутнє. Бажаю тобі берегти традиції нашого університету і, водночас, сміливо дивитися в майбутнє. Роби й надалі свій вагомий внесок у розбудову нашого суспільства. Я бажаю тобі успіхів і творчого натхнення!

З повагою та найкращими побажаннями, **Марченко Дар'я**

**Мошенська Ярина,
студентка ФІСФ**

Привіт, дорогий друже!

Пишу тобі я – першокурсниця педагогічного університету імені А.С.Макаренка. Вітаю та підтримую тебе у виборі саме нашого університету. Я гарантую, що ці роки, які ти проведеш у стінах нашого закладу, закарбуються у твоїй пам'яті на все життя. У цьому листі хочу поділитись із своїм студентським життям та дати деякі поради, які можливо стануть тобі в пригоді. Обравши саме педагогічний університет імені А.С. Макаренка, ти відразу станеш невід'ємною частинкою великої, дружної родини. Ти обов'язково станеш фахівцем своєї

справи. Викладачі неодмінно прищеплять тобі любов до слова, педагогічної творчості та відкриють перед тобою особливості викладацької справи.

Проте, на першому курсі буде непросто. Пройде певний час перед тим, як ти адаптуєшся до жвавого ритму університетського життя. Але, в житті треба йти до поставленої цілі, і ніхто не обіцяв, що буде легко. Хочеш стати майстром своєї справи? Працой, і все в тебе вийде!

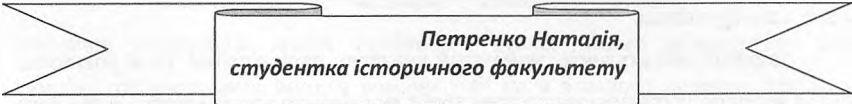
Наша група — дуже дружна, ми завжди намагаємося придумувати цікамі заходи. Наприклад, особливо пам'ятаю як ми організовували невеличке, але цікаве дійство до Свята Миколая і вітали дітлахів у садочку; як створювали рекламу до ярмарку «Відчуї смак української мови», який проходив у стінах нашого університету; знімали відео, пробували себе в ролі журналістів; як відвідували театри, філармонії, музеї.

Адже, не даремно кажуть, що найкращі роки життя — це часи твого студентства.

Насамперед, хочу побажати тобі наснаги та успіхів у навчанні, швидко йти до своєї мети, мати вірних друзів на твоєму шляху. Бажаю стати гарним педагогом, майстром слова, фахівцем у своїй справі, бути взірцем для своїх учнів і виховати не одне покоління наших майбутніх студентів.

Отож, уперед — до навчання!

З повагою — Мошенська Ярина

*Петренко Наталія,
студентка історичного факультету*

Привіт, студенте!

Зараз ти, як і я 10 років тому, навчаєшся в Сумському державному педагогічному університеті імені А. С. Макаренка. Цікаво, може мій улюблений університет став уже національним?

Студенте, я дуже рада, що ти обрав професію вчителя, адже вчити завжди є кого. Та професія вчителя – це велика відповідальність. Тож я сподіваюся, що до навчання ти будеш ставитися так само відповідально, як і до майбутньої роботи. А щоб було легше вчитися, ось декілька порад для тебе.

XXI століття – період розвитку технологій та нововведень. Звичайно, це все робиться для полегшення людського існування. Але є в цьому й великі мінуси. Під час мого навчання багато студентів почали забувати, що таке бібліотека, все частіше використовували гаджети для роботи. Тож, дорогий студенте, перша порада – ходи до бібліотеки, і ти побачиш, що навчання не таке вже нудне, а сесії не такі й важкі.

Скажи, друже, чи важливе для тебе спілкування? Тільки не віртуальне, а живе? 10 років тому нитка живого спілкування вже почала рватися. Сидячи в одній аудиторії, ми просто переписувалися один із одним у соціальних мережах. Та я хочу дати тобі другу пораду – спілкуйся, знайомся, проводи час із друзями! Студентські роки найкращі, вони ніколи не повторяться.

А як щодо популярності? Ти, мабуть, часто дивився фільми про студентські роки, про те, як деякі опиняються в центрі уваги...А чому б тобі не стати популярним? Ні, я говорю не зовсім про те, щоб ув'язуватися в бійки, підвищувати свій авторитет силою. Просто все, що треба робити у новому середовищі, так це не соромитись і завжди бути активним, як на семінарах, так і у роботі університету. Погодься, зовсім не важко підійти й запитати, підняти руку й дати відповідь, взяти участь у конкурсі, стати активістом. Якщо дуже захотіти, то тебе помітять! І ти й не помітиш, як станеш відомим, хоч би й серед своїх одногрупників.

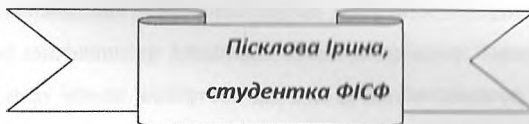
Дорогий мій студенте, майбутній учителю, надіє країни! Ти ж розумієш, що за веселим студентським життям треба не забувати про навчання. Але і його можна зробити веселим! Зберіться з друзями у гуртожитку чи на лавах перед центральним корпусом і навчайтесь разом! Вивчайте світ, ходіть до музеїв, працюйте в читальній залі. І я тобі обіцяю: ці дивовижні роки ти не забудеш ніколи!

Студентство – це такий період нашого життя, який ніколи не повториться, тому не втрачай часу дарма! Живи на повну: закохуйся, знайомся, шукай в собі таланти. Зроби так, щоб через декілька років після навчання, ти міг би зустрітись зі своїми вже дорослими однокурсниками та сказати їм: «А пам'ятаєте?...»

Тож не забувай цих порад, студенте!

З повагою до тебе,

Петренко Наталія

Привіт, друже!

Я пишу тобі в майбутнє. Знаєш, я хочу тобі порадити, щоб ти нічого не боявся, щоб ішов сміливо вперед, не озираючись, не заздрячи нікому, не бажаючи іншим невдач, не осуджуючи нікого. Я знаю, що в тебе все вийде... Наберись тільки терпіння!

Я хочу порадувати тебе майбутніми успіхами: ти досягнеш неабияких вершин! Усе розпочнеться з першого дня твого навчання...

Ти познайомишся з великою кількістю цікавих людей. Ти полюбиш студентське життя, особливо в стінах нашого університету. Без сумніву, ти вподобаш його, я говорю тобі це з власного досвіду. Декілька місяців тому я не була впевнена навіть у правильності власного вибору. Зараз же – ні краплі сумніву. Упевнена, що ти теж не помилишся і зробиш правильний вибір. Від тебе залежить багато чого, тому що ти є рушійною частиною великого майбутнього. Зараз ти живеш безтурботним життям, та в

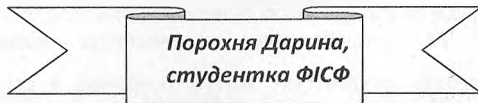
твоїй душі зароджуються зернинки твоїх мрій, сподівань, які ти будеш плекати доки вони не здійсняться.

У тебе, звичайно, будуть розчарування... Розчарування в людях, в навчанні, інколи в собі, та я впевнена: ти впорасешся з будь-якими труднощами, які тобі приготує життя, бо ти майбутній викладач, в викладач – людина витривала.

Хіба не щастя бути вчителем? Хіба не чудово навчати когось? Як ти вважаєш? Бо ж, коли когось навчаєш всьому, чого сам навчився, чи не вважаєш, що ти створив щось нове, наче виплекав квітку, яка так тебе потребувала? Ми часто замислюємося над сенсом життя, ми прагнемо відшукати відповідь в самій глибині, а істина таїться на поверхні. Усе в житті взаємопов'язано, все закономірно. Не буде добра без лиха і навпаки. У першу чергу в будь-якій ситуації треба залишатися людиною, не дивлячись на статус, професію тощо. Ти повинен запам'ятати, що потрібно життя прожити гідно, тож почни з сьогоднішнього дня. Бо студентські роки, так як і дитинство, ніколи не повторяться. Зроби те, що давно збирався зробити і те, чого боявся. Живи на повну, бо життя – одне.

Я впевнена, що в тебе все буде добре... Я бажаю тобі натхнення і терпіння! У тебе все вийде! Рухайся вперед! Не озирайся! Ні про що не жалкуй! Успіхів тобі!

Пісклова Ірина

Дорогий мій колего!

Пишу тобі послання, яке ти, сподіваюся, прочитаєш у своєму далекому 2114 році. Певно, здивуєшся, коли побачиш цей лист, бо у вашому

майбутньому, мені здається, папір можна побачити лише у світовому музеї, що знаходиться в університеті. Тож маю надію, тобі потрапив до рук ексклюзив, який закарбується у твоїй свідомості.

Моя місія – не розповідати все про минуле, бо ж ти все прочитаєш, натиснувши кнопку на екрані. Я б хотіла стати відгомонам історії, передати свій досвід, настановити на вчительський шлях. Але спершу у мене до тебе буде дивне питання, проте все-таки спробуй відповісти на нього бодай самому собі: «Ти людина?» Задумайся над цим! Маю надію, що тобі відоме це поняття не тільки зі сторінок енциклопедій. «А вчитель – це теж людина?». То звання, яке ти формуєш у собі, слухаючи лектора через екран, чи спускаючись ескалатором до фракції. Хм, фракція... А я ще спускаюся звичайними сходами (такі, що не рухаються), заходжу до аудиторії (так, ми називаємо відсік саме аудиторією чи кабінетом) і радо вітаюся з викладачем (не дивуєшся, у нас вони теж самі приходять на пари). Так от, якщо ти подумав (радо сподіваюся, що вмієш це робити, а не натискаєш кнопку «програмування»), то маєш дійти висновку, що місія твого безсмертного життя – формувати ту саму «людину» крізь призму власного досвіду. Ти запитаєш, я впевнена, де таке можна придбати. Не поспішай натискати кнопку у пристрої! Тут не обійдешся самими лише програмками. Тому напруж мозок і запам'ятай: секрет учителювання в тому, щоб показати, що все життя знаєш те, про що прочитав вчора ввечері! Так-так, прочитав, а не скопіював. Тому не барися, хутенько йди до університету і всмоктуй знання. Почни зі свого факультету. Десять обабіч діаграми розкладу ти побачиш електронний дзеркало-стенд, натисни екран. І тобі відкриється світ вчительського слова (уявляєш, а в моєму часі там стоять справжні паперові книжки). Не хеґлуй кількістю, знадобиться усе. Поряд натисни екран бібліотечарського сектору, там віднайдеши усі книжки світу. Але найголовніше – завітай у школу (сподіваюся, що у вас цей заклад так і називається, якщо ні, то прямуй до фракції, де ти навчався п'ять років тому). Не дивуйся, що тобі треба дістатися до сусіднього сектору, бо ж тільки так ти по-справжньому виявиш усю свою майстерність і накопичиш досвід. Будь

креативним, заінтригуй: з'явся власною персоною і покажи, на що здатний, адже недарма читатимеш методику викладання, готуючись до уроку. Зацікав учнів: вимкни екрани «копіювання знань», запропонуй щось «живе», поговори з ними. Лише один такий урок, і, я тебе запевняю, ти «потонеш» у вирі шкільного життя і навіть не захочеш схопити «руку допомоги». Будь обережним у висновках і пам'ятай, про що я писала: перед тим, як взятися за виховання людини, треба самому зробитися людиною!

На жаль, я більше нічим не можу допомогти. Бажаю тобі ступити на праведний шлях і стати чийось сонцем всесвіту, не забувай тієї науки, що дав тобі Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка (певно, у вас це вже академія), бо ж де ще у світі можна отримати усі знання світу; цінуй те, що потрапив до когорти студентів нашої альма-матер!

*Тимошенко Анна,
студентка ФІСФ*

Шановний студенте!

Мабуть, ти не очікував знайти цей лист. Можливо, надворі вже 2050, або 2100 рік, а тому тобі цікаво було б дізнатися про те, як мислили і про що думали майбутні педагоги в далекому минулому 2014-му році.

Розповім трохи про себе. Я – студентка філологічного факультету, котра навчається на п'ятому курсі. Наразі я отримую вищу освіту рівня «Спеціаліст». Очевидно, ти не чув про такий освітньо-кваліфікаційний рівень. Мабуть, у вашому сьогоденні отримати повну вищу освіту можна лише в тому випадку, коли студент закінчить магістратуру. Це й не дивно, оскільки, згідно з новими

законами про освіту, рівень «Спеціаліст» зникає. Навчання в нашому Інституті філології є надзвичайно цікавим, проте, водночас, дуже складним. Чималий обсяг різноманітних предметів мовного та літературного спрямування роблять нас незамінними фахівцями, цікавими співбесідниками та обізнаними особистостями. Ми також вивчаємо педагогіку, психологію, філософію і, сподіваємося, що в майбутньому станемо гарними вчителями, які будуть сіяти в душі підростаючого покоління зерна правди, патріотизму та гордості за Батьківщину, прививаючи любов до рідного слова.

Сподіваюся, читаючи цей лист, ти вже не застав війни за свободу і незалежність українського народу, оскільки проживаєш у високорозвинутій державі, що змогла заявити про себе на світовій арені. А, можливо, це питання залишається актуальним і у твій час. Хотілося б нагадати ще раз, що ти будеш носити горде звання Вчителя, а тому намагайся поводити себе так, щоб твоя поведінка була взірцем для майбутніх поколінь. Дозволь дати тобі декілька настанов, що будуть актуальними й у твій час:

1) якщо ти обрав професію вчителя-словесника, то ніколи не забувай про те, що твоя місія – нести слово в маси, лікувати словом, підтримувати словом, виховувати словом і породжувати слово, що могло б впливати на благополуччя твоєї нації;

2) намагайся прищеплювати любов до мови всім і кожному, але найголовніше – почни з себе. Будь відвертим до кінця, будь справжнім українцем;

3) використовуй такі методи та прийоми навчання, які б дозволили дітям осягнути все багатство і велич української культури, літератури, мови;

4) пам'ятай, що в твоїх руках не просто долі маленьких учнів, але й майбутнє твого народу, тому скеровуй свої дії на те, щоб Україна засліпила своїми могутніми світилами весь світ.

Наостанок, хотілося б ще сказати декілька слів. Вибач, якщо не знайшов цікавої для себе інформації про структуру університету, сухі правила, методи, прийоми, що ми використовували на заняттях і яким нас навчали... Думаю, все

кардинально змінилося і тому вже не має значення. Я вважаю, ніколи не зміниться людська душа, світосприйняття та бажання жити в країні, де кожна людина є по-справжньому щасливою. А отже, ніколи не зміниться місія вчителя, котрий повинен покласти життя на вівтар служіння своїй нації. Тож, пам'ятай про це й прокидайся кожного ранку зі світлими думками та неприборканим бажанням творити добро, здатне ошчасливити в майбутньому цілі покоління.

З повагою і найкращими побажаннями, Анна Тимошенко

*Титаренко Аліна,
студентка*

Любий студенте!

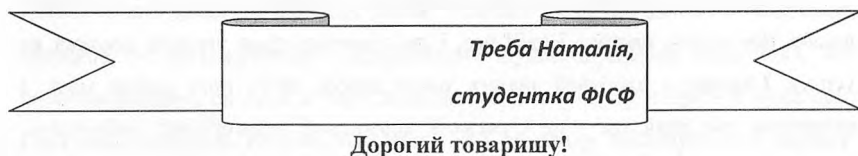
Привіт тобі з далекого минулого! Зараз у нас осінь 2014 року, яка зачаровує незбагненністю кольорів і відтінків, милує нас своїми золотими барвами, та приносить невеликі відчуття сірості та смутку, бо багата на дощі й тумани. Ми всі уже зачекалися морозну зиму з її щедрими дарунками: затишком різдвяних свят, та першим справжнім снігопадом... Цікаво, а про що мрієте, до чого прагнете ви, студенти майбутнього?

Мені здається, що через десять років у світі все буде зовсім по-іншому!

Сучасні технології з часом удосконалять свій розвиток у більш ширшому масштабі. Одні професії, будуть витіснені інші, створюватимуться абсолютно нові категорії фахівців у всіх сферах розвитку людства, адже світ постійно змінюється, удосконалюється, прогресує з винаходом нових можливостей навчання та засобів, які спричиняють зміни не лише в початковій сфері, а і у всьому суспільному житті суспільства.

Я вважаю, що наш рідний університет через десять років розростеться на декілька корпусів в інших кінцях Сум та філій в інших містах України. Ми зможемо вільно стажуватися в закордонних університетах та подорожувати різними країнами. Натомість наш університет залюбки будуть відвідувати іноземні студенти і викладачі. Я переконана, що в 2024 році наш світ буде, гуманнішим, технологічно розвиненішим, можливо, сама планета Земля крутитиметься у швидшому темпі. Ви, студенти майбутнього, встигнете у своєму часі здобути більше знань, побачити більше місць, завести більше знайомств... У тебе, дорогий студенте, зовсім інші мрії, бажання, плани й перспективи на майбутнє. Хоча... По-моєму, в будь-яку епоху і в будь-якому куточку нашої планети люди хочуть одного й того ж самого: займатися улюбленою справою, подорожувати та відкривати для себе цікаві, дивовижні місця, на які багата наша планета, проводити свій час та дарувати незабутні моменти радості та щирості своїм рідним та близьким і взагалі просто насолоджуватися кожною миттю життя. Звичайно, можливо безліч варіантів, адже поняття «щастя» у кожного своє. Але для кожного головне знати: тебе люблять і чекають!

З повагою, студентка Титаренко Аліна

Мене звать Наталка, я навчаюся в Сумському державному педагогічному університеті імені А.С. Макаренка, майбутня спеціальність – вчитель української мови та літератури. Це послання до тебе можна вважати листом із минулого, адже коли ти читатимеш це, я вже завершу навчання й буду працювати.

Хочу сказати тобі (хоча ти, безсумнівно, знаєш це), що нічого в житті не буває випадковим. Так і я, ще зовсім нещодавно учениця старшої школи, несподівано для себе поїхала вчитися в іншу область, і зараз ніскільки не жалкую про це. Ти пройдеш мою дорогою, і я впевнена, що так само гордо носитимеш звання студента нашого університету й плекатимеш знання, що дають наші викладачі.

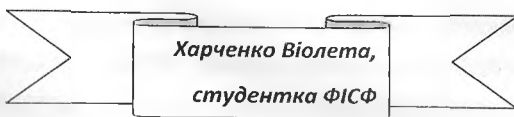
Зараз мені цікаво, який фах ти обереш, як будеш рухатися до омріяної мети, і яких сил докладеш для її здійснення. Чи будеш ти сумлінним, чи станеш фахівцем? Усе це залежить тільки від тебе. Та чомусь мені здається, що ти неодмінно ввійдеш в історію нашого навчального закладу, можливо, прославиш його.

Зараз ти розгублений і неспівчливий, боїшся зробити хиткий крок назустріч своїй меті. Мені чомусь кортить взяти тебе за руку і повести університетським коридором, адже я прекрасно пам'ятаю, що зовсім нещодавно сама була такою й боялася навіть тіней.

Мабуть, у тебе, як і у всіх, є заповітна мрія. Моя – стати письменницею, яку б шанували та читали. Саме тому для мене така важлива філологічна освіта. Твоя мрія теж, напевно, пов'язана із філологією, адже ти обрав цей нелегкий шлях. Знай, пройшовши ці подекуди тернисті дороги, ти обов'язково досягнеш зірок!

Це далеко не все, що я хотіла сказати тобі, дорогий товаришу. Наостанок додам, що колись настане і твій час, і простелеться твоя червона доріжка до успіху. Головне – здобувай знання, цілуй життя, люби його кожную мить. І неодмінно пам'ятай: ти – це Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка, але через 10 років... Здавалося б довгих, але вони промайнуть як мить...

Твоя подруга, Наталка Треба

Студентський привіт!

Нарешті ти відкрив мене! Я вже стомився чекати, доки хтось гляне на мене, доки чийсь зацікавлені очі пробудять мої літери, а чийсь зацікавлений голос наповнить аудиторію історичним дзвоном студентських років.

Не дивуйся, що цей лист написано від імені листа, а не від імені студентки, яка його писала. Ці студенти ніколи не можуть думати про щось одне... Завжди у них купа думок у голові: вичитати вірш, сходити до бібліотеки, дочекатися стипендії, вигадати якісне виправдання, знайти інформацію в Інтернеті, прочитати повідомлення у соціальних мережах, написати листа... Так от я той самий лист, який не витримав такої кількості думок, вихопив зі студентської голови кілька спогадів і написав сам себе.

Дещо про «первачків»...

Мої літери просто падали від сміху, як вишиковувалися для повідомлення про пошук потрібної аудиторії на першому курсі. А виглядало це так: сонний студент підходить до розкладу, дивиться на номер аудиторії – і стається диво... Невідома комбінація цифр ураз змітає залишки того, що залишив дбайливий Морфей, очі збільшуються і відчайдушно шукають стрілку годинника, яка іронічно показує, скільки ж часу залишилося для пошуку потрібної аудиторії. Поступово кількість стурбованих очей біля розкладу збільшується і нарешті спільними зусиллями студенти вирішують, де може знаходитися потрібний кабінет.

Від Хроносу до Халяви...

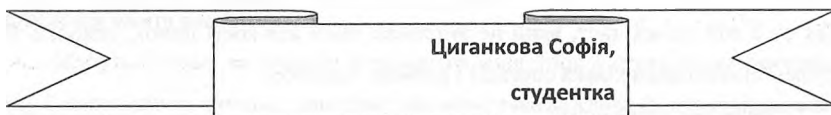
Особливо плідною була у студентів ніч перед екзаменом. Тоді ці дивні створіння озброювалися конспектами, книжками, пошуковими сайтами та щось шепотіли над запитаннями до екзамену. У ті хвилини в очах студентів

прокидалася неймовірна цікавість до кожної деталі, до кожного слова, що стосувалося потрібного предмету. Це був не просто розумний вигляд, це була віра, у те що знань справді вистачить на потрібну цифру у заліковці. В останню ніч поклонитися Хроносу було вже пізно і тому студенти відчайдушно поклонялися Халяві.

Мушу закінчувати, поки студентка не помітила мою самостійність, бо ще й до пар змусить готуватися.

Бажаю вам щасливих сесій і цікавих пар!

З повагою, Лист, який написав сам себе,
за спогадами Харченко Віолетти

Милий мій друже!

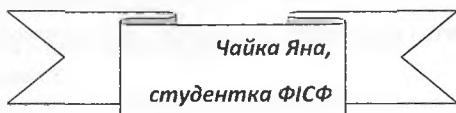
Пишу тобі цей лист, навіяний спогадами про найкращі незабутні роки – роки студентства. Можливо, ти вже став на цей нелегкий, але водночас сповнений захоплюючих вражень, шлях, який відкриє перед тобою широку панораму знань, крок за кроком наблизатиме тебе до найголовнішого скарбу.

Пишучи тобі листа, я згадую своє перше знайомство з університетом, який згодом став для мене не просто навчальним закладом, він став моєю alma mater, яка викохала мене, як мати викохує свою дитину. Якщо ти обрав професію за покликанням – тобі неабияк поталанило. Адже бути вчителем – це дар, Богом даний. Будучи вихованкою нашого університету, я жодної миті не пошкодувала про це. Він дав мені все те, про що я мріяла ще з дитинства.

Навчання в університеті – це не тільки безсонні ночі, великі торби книжок, крокодилячі сльози та стривожені студенти біля дошки, а, навпаки, навчання – це життя, сповнене незабутніх пригод і позитивних вражень, це знайомства з людьми, які в майбутньому можуть стати для тебе найліпшими друзями, це досвід, який ти отримаси, пройшовши крізь терени труднощів і перепон.

Минуло вже десять років із того часу, як стіни нашого університету відкрили переді мною горизонт – такий таємничий і такий неосяжний... Я й досі пам'ятаю запах свіжонадрукованих книжок, який наповнював бібліотеку й читальні зали, згадую ту спокійну атмосферу, яка панувала в аудиторіях, і викладачів, які ніколи не відмовлять тобі в допомозі. Зізнаюсь, що й до цього часу дуже сумую за тими чудовими студентськими роками. Спогади про це, мов маленький незгасаючий вогник, який тліє десь у глибині душі і зігріває мене у важкі трудові будні. Тобі, любий студенте, неабияк пощастило потрапити саме в цей університет. Він закладе у твоєму житті ту основу, на якій ти побудуєш кар'єру, зrealізуєш себе як самодостатня особистість і як вчитель. Не сумнівайся в цьому ні на хвилину. Поки ти будеш вчитися – мандруватимеш незвіданим, загадковим світом, який неодмінно надовго залишиться у твоїй душі і пам'яті. Успіхів тобі, мій друже!

Циганкова Софія

Любий студенте!

Пишу тобі цього листа, з надією, що ти його обов'язково прочитаєш. Я підтримую твій вибір

вищого навчального закладу, оскільки 100 років тому, мене привітно зустрічали стіни цього ж університету і дружня атмосфера в кожній аудиторії.

У пам'яті зринають спогади про студентські роки, навчання... як же було весело! Ех! Повернути б час назад. Сподіваюся, що ти ні хвилинки не шкодуватимеш про свій вибір, дякуватимеш долі за те, що дала тобі можливість навчатися в Сумському державному педагогічному університеті ім. А. С. Макаренка.

Прощу більше витратити часу на саморозвиток і самоосвіту, оскільки саме від тебе залежить, якою стежкою підеш далі. Коли тебе підстереже невдача, ніколи не опускай руки, адже ти завжди знайдеш вихід з будь-якої ситуації. Не сприймай критику викладача як щось негативне, оскільки він прагне виховати в тобі сталевий дух справжнього педагога, який досягає успіху завдяки наполегливій праці. А з вашими можливостями інформаційних технологій та електронних ресурсів навчання виявиться просто раєм, але для цього тобі потрібно постійно займатися собою. Не нарікай на те, що окремі знання чи досвід, який ти отримаєш під час навчання не знадобляться в житті. Бо це не так! Навчання – це не тягар, його за плечима не носити, а в майбутньому результат освіти може перетворити твоє життя на свято.

На відміну від мого покоління, ти маєш можливість підлаштовувати навчальний процес під себе, можеш обрати серед переліку предметів найнеобхіднішу та найцікавішу дисципліну для себе.

І завжди пам'ятай : студентські будні – це незабутні враження, золоті роки. Не засиджуйся за роботою довше, ніж потрібно, постарайся спланувати час для занять і відпочинку. І ти отримуватимеш насолоду від навчального процесу.

З повагою і найкращими побажаннями,
студентка 2015 року випуску

Чайка Яна

P.S. Не забувай про незламний дух авантюризму, який даватиме про себе знати з кожним роком студентського життя. Він приносить надзвичайні відчуття та емоції адреналіну. Але це стосується лише навчання.

*Шапошник Юлія,
студентка ФІСФ*

Студенте!

Я звертаюсь до тебе крізь століття з далекого 2014 року. Сподіваюсь ти знаєш про цей рік, пам'ятаєш події, яких зазнала Україна й вшановуєш людей, які боролися за її незалежність. Вірю в мир та незалежність рідної неньки навіть через сто років.

Пам'ятай! Ти – студент Сумського державного педагогічного університету ім. А. С. Макаренка. Ти маєш пронести це звання гордо! Цікаво, хто ваші викладачі? Адже у нас були найкращі: професори, кандидати філологічних наук, старші викладачі. Скільки різноманітних способів мотивації до навчання вони використовували: вони співали пісні, читали поезію напам'ять, демонстрували цікаві підручники та картини. Скільки необхідних знань ми засвоїли від них. Ми відчували, що вони передають ще й власне тепло, закохують нас у світ українського слова.

У пам'яті виринають приємні спогади про педагогічну практику. Як чудово це було! Відчути себе вчителем! Як довго ми на це чекали... і сподівання були виправдані:

Покликання наше – навчати

(Це хобі – писати вірші).

На крила дітей піднімати,

Бо вчитель – це скульптор душі.

Я навчаюсь на V курсі факультету іноземної та слов'янської мови, але приємно згадую перший курс. Для мене була незабутньою фольклорна практика, яку проходила у Карпатах. Ми поринули у західну культуру, познайомилися зі справжніми гуцулами, по-новому глянули на історію України. Сподіваюсь, ви теж маєте таку можливість.

Я вважаю, що ми з вами обрали правильний шлях у житті, бо навчати наступні покоління, передавати їм знання – це велика необхідність, і в той же час – задоволення. Давайте не зраджувати собі, плекати українську мову, пам'ятати наше коріння.

Студенте! Не забувай свою Альма-матер. Пройдуть роки навчання, а ти будеш згадувати їх з великою радістю.

27.11.2014.

*Студентка V курсу
факультету іноземної та
слов'янської філології
Шапошник Юлія*

Розділ 2.

Есе «Мій університет – моя гордість»

Боханова Олена

Факультет іноземної та слов'янської філології

Яким я бачу Університет Майбутнього?

*Учітесь, читайте,
І чужому наuczайтесь,
Й свого не цурайтесь...*

Т. Г. Шевченко

Тарас Григорович Шевченко вчить нас бути мудрим. Його герої ніколи не були недобррозичливими до інших народів, а навпаки – ставились до них з пошаною. Так, у власну програму навчання Шевченко включав грецьку, латинську, французьку, англійську мови, проте на перший план ставив вивчення рідної мови. Українська мова – це наш всенародний скарб, її треба берегти, розмножувати і передавати нащадкам.

У майбутньому я бачу університет повністю україномовним, де немає місця для суржику. Усі студенти вивчають із задоволенням українську мову, українську літературу. Вивчають напам'ять вірші Тараса Шевченка, Лесі Українки, Ліни Костенко. Працюють над науковими статтями з першого курсу. Адже сучасний світ дає багато можливостей оперувати потрібною інформацією, не виходячи з дому.

Якщо студент робить свій вибір на користь СумДПУ ім. А. С. Макаренка та хоче вступити на факультет іноземної та слов'янської філології, то він має при вступі продекламувати по 5 віршів відомих українських письменників. Так

як з плином часу програми в школах удосконалюються, вводиться багато нових художніх творів, поезій для вивчення і от на цій основі буде існувати такий невеличкий додаток до вимог вступника. І, мабуть, тоді абітурієнт поміркує, а чи потрібно воно йому, вчити ті вірші, та ще й декламувати їх при комісії. А інший – буде знати ті вірші, продекламує, та ще й отримає задоволення від цього, подарує творчу наснагу слухачам. Можливо така маленька дрібничка хоч одній людині допоможе зрозуміти чи справді він у душі філолог, чи правильний шлях він обрав.

Студенти навчатимуться за посібниками, опрацьовуватимуть наукові статті викладачів із минулого століття, тобто тих, що зараз навчають нас – студентів 2014 року. І ці наукові та творчі надбання у майбутньому будуть цінуватися так, як зараз цінується праця українських письменників.

По коридорах університету не буде звучати російської мови, навіть у розмовній вільній мові. Тільки чиста українська мова. Так як університет при наборі студентів буде звертати увагу не тільки на те, які у тебе бали, а ще й на те, чи має підліток свідоме бажання бути справжнім громадянином рідної держави та поринути з головою у світ народних скарбів, цінувати і плекати його впродовж усього життя. Інколи студенти будуть виходити за межі університету, то все одно залишиться закарбована у пам'яті свідома думка, про те, що ти справжній українець.

На практичних заняттях не буде звучати не правильних українських слів, у підручниках не буде їх написано, хоча і зараз ми можемо похизуватися чистою українською мовою викладачів.

Заняття будуть проходити креативно з вкрапленням української символіки, як і зараз. Досвід тих викладачів, які не покладаючи рук працюють у наш час, буде продовжуватись. І ось у такому світі, на мою думку, університет зможе виховати хоч маленький, але справжній колектив випускників, які потім посядуть гідне місце у суспільстві.

Можливо наші найталановитіші студенти будуть викладачами, професорами, ректорами в університеті. Хотілося б побачити це. Тоді було б

зрозуміло, що не дарма наші наставники викладалися на повну, даруючи нам частину своєї душі та отримуючи задоволення від проведення пар. Адже відразу помічаєш у викладача ту іскру в очах, ту посмішку, той задоволений, урівноважений душевний стан, коли він отримує задоволення від навчального процесу. Так от я бачу у майбутніх викладачах саме такий душевний стан. Адже, коли присутня гармонія – світ стає набагато цікавішим і більш різнобарвним.

Звичайно, будівля буде значно більшою зовні. Відбудована за найновішими технологіями. Навкруги м'які зелені газони та розкішні троянди, аромат яких поширюватиметься по всій території університету. Багато лавочок, де студенти зможуть відпочити на перервах між заняттями. Ціла палітра яскравих ліхтарів будуть проводити студентів до сучасних гуртожитків. Невеликий оазис, де студенти і пересічні перехожі будуть насолоджуватися маленькими живими створіннями. І, звичайно, огорожа, яка буде створювати образ окремої міні наукової держави – СумДПУ імені А. С. Макаренка.

До того часу вже й інтер'єр буде іншим у педагогічному. Величезні шикарні зали з кришталевими люстрами, шкіряні дивани при вході, охорона університету. Прекрасна роздягальня, для кожного факультету окрема. Я хочу бачити, що студенти, у нашому університеті майбутнього, цінують твори українських письменників Т. Шевченка, І. Франка, І. Котляревського, П. Куліша, Г. Квітки-Основ'яненка, Лесі Українки, В. Сосюри, І. Карпенка-Карого, М. Коцюбинського, адже творчі здобутки цих письменників із кожним роком стають все цінніше і цінніше, й кому, як не нам – молодому поколінню цінувати цей скарб і вчити грамоті наступне покоління.

На першому поверсі університету розміщена величезна зала – це бібліотека. Не існує вже тих читачьких квитків, які шукаєш годину у сумці по всіх кишнях. Все знаходиться у електронному вигляді. Кожне робоче місце студента оснащено електронними технологіями для кращого ознайомлення з потрібною інформацією. Але хотілося б бачити все тих же доброзичливих бібліотекарів, які завжди згодяться допомогти чи порадити щось. З плином

часу бібліотекарні полицки наповнюються новими науковими виданнями наших викладачів, художніми творами, збірками поезій, які згодом будуть включені до наукової програми.

Художні книги, мабуть, вже будуть стояти як експонати на полицях із яких просто будуть здувати пил. Адже студенти майбутнього – це «електронне покоління», яке буде здобувати інформацію з планшетів, ноутбуків, телефонів і не буде ніякої потреби їхати в бібліотеки через усе місто, виписувати літературу, потім шукати її, бігаючи по усім сходам бібліотеки. А потім ще й тягнути ці книжки до гуртожитку.

Але дуже не хотілося, щоб електроніка поглинула наших нащадків, тому я хочу бачити у майбутньому студентів, читаючих художню літературу, які отримують велику насолоду від цього процесу. Звичайно, кожен буде мати електронний планшет або, можливо, до того часу, щось сучасніше наука вигадає, але це повинно слугувати, як допоміжний засіб при навчанні.

Не можна не згадати про український кабінет, обставлений українськими речами, насичений національною символікою. Така краса, аж дух захоплює, відразу поринаєш у якусь сиву давнину. Глечики, рушники, вишиті картини, вазочки з колосками... скільки цікавих і таких не знайомих речей для студента майбутнього. Адже, мало у кого вже будуть бабусі і дідуся з сільської місцевості, і мало хто зможе отримати таку нагоду, побачити ті старовинні речі у побуті, як ними взагалі користувалися люди. І ось студенти уважно слухають викладача, який відроджує у «сучасних» душах щось рідне, якесь таке почуття, яке залишилося у крові від предків. Студенти відклавши свої електронні планшети та дорогі мобільні телефони в бік, слухають та поринають у той незнайомий світ, український світ відродження народних скарбів, повір'їв та національних традицій.

Ось саме таким я бачу університет майбутнього. Не хочу, щоб його повністю поглинули інформаційні технології, але з часом їх використання стає все більш необхідним. «Іти в ногу з часом» – це дуже добре і те, що зміниться екстер'єр і інтер'єр університету,будівля стане набагато ширшою і більшою –

це прекрасно, але ніщо не замінить того духу, творчої аури, що панує віками у корпусах педагогічного, ніщо не замінить доброзичливої атмосфери, натхнення, задоволення від оточення, занять, палаючих душ і очей викладачів, які хочуть нас вимуштрувати до еталону Вчителя. Скільки талановитих людей випустив наш університет, а скільки ще має випустити. І всі вони бережуть рідну мову. Отже, мова – це скарб нашого народу. Плекаймо її. Бережімо її та спонукаймо берегти її наступні покоління. Хай наш університет поглинає творчий настрій талановитої молоді і хай праця нашого покоління не пропаде марно.

Воропа Катерина

Природничо-географічний факультет

Яким я бачу наш університет через 100 років?

Чесно кажучи, я не поспішала братися за написання твору з заданої теми, адже передбачати майбутнє я ніколи не вміла, тим більше, коли в країні відбувається стільки «перебудов» в освітній системі. Але потім, я вирішила звернутися до «днів минувших» нашого університету, бо як кажуть в народі, якщо не знаєш свого минулого, то не пізнаєш і майбутнього.

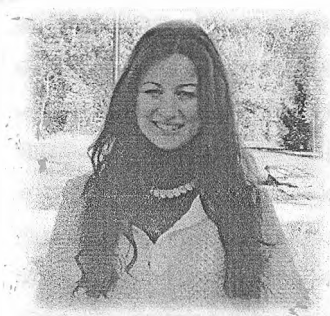
Отже, якщо вірити Вікіпедії (а саме звідтіля прості студенти черпають найбільше інформації нині), то свій шлях університет почав ще в далеких двадцятих роках минулого століття. Якщо бути точною, то тоді це був заклад, що називався «Сумськими вищими трирічними учительськими курсами». Згодом його перейменовували декілька разів. Спочатку в Сумський педагогічний технікум, а надалі, уже в 1933 році, заклад носив назву Сумського державного педагогічного інституту. Згодом, вже у післявоєнні роки, інститут почав стрімко розвиватися. 1957 рік став визначним, адже йому було присвоєне ім'я українського та радянського педагога А.С.Макаренка, а в жовтні 1999 року

постановою Кабінету Міністрів України інститут був реорганізований у Сумський Державний педагогічний університет ім. А.С.Макаренка, і вже 15 років не змінює свого імені та стрімко розвивається.

Не треба бути істориком, аби поглянувши на таке минуле не побачити ясного майбутнього. Наш університет не стоїть на місці. З кожним роком стають кращими і матеріальна база, і викладацький склад, і досягнення студентів, якими, на мою думку, не можна не пишатися. Адже, якщо навчальний заклад уже вистояв майже вікову історію, то невже чергові політичні перевороти можуть щось змінити? Я гадаю, що навряд чи.

Просторі аудиторії та коридори вітатимуть своїх абітурієнтів навіть через 100 років. Люди, чия віра у краще майбутнє творить сьогодення, не стоять на місці. Студенти та викладачі взаємними зусиллями підкорюють нові вершини в різноманітних галузях наук, підносячи таким чином в очах світової спільноти образ учителя як втілення мудрості та наполегливості.

Педагог — це покликання, прагнення душі до постійного самовдосконалення, бажання навчати та виховувати у підростаючого покоління таких вищих моральних цінностей як добро, милосердя та любов до ближнього. Професія вчителя — невмируща! А тому саме наш університет як взірець самовідданої праці викладацького колективу та розумної, всебічно розвиненої творчої молоді, має світле майбутнє та далекоглядні перспективи власного розвитку.

Герасименко Аліна

Факультет іноземної та слов'янської філології

Яким я уявляю свій університет через 100 років

Університет для мене — те місце, куди я залюбки поверталася б знову й знову. Це величезні можливості для розвитку, для здобуття знань. Адже навчання — це дуже цікавий процес, хоча й забирає

велику частину часу та уваги, але формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на якість самого життя в перспективі. Тому дуже важливо вчитися саме там, де комфортно і де можна здобути потрібну професійну підготовку. Мій університет відповідає усім критеріям щодо навчального процесу та студентського життя. Університет дає мені все: путівку в життя, освіту, натхнення для життя. Я щодня спілкуюсь зі своїми чудовими колегами по навчанню: майбутніми ректорами, професорами та міністрами; прекрасними студентами з інших факультетів, людьми, які не задіяні у навчальному процесі – всі вони дають сили для життя. Я сподіваюсь, що ще, дай Боже, мої діти й онуки теж прийдуть в цей університет, над яким буде мирна безхмарна блакить і, майорітиме жовто-блакитний стяг.

Мій Сумський педагогічний університет, вже стане національним, видозміненим. Інформаційні технології його заповнять. У студентів будуть всі можливості не ходити на заняття, але вони приходитимуть у рідну «альма-матер», щоб поспілкуватися одне з одним, адже ніякі способи не зможуть замінити живе спілкування. В кожного, в електронному вигляді будуть необхідні книги, які вони обговорюватимуть за чашечкою запашної кави. «Від звука до тексту» – це вже не просто навчальний посібник для студентів-філологів, а й посібник який перекладено англійською та китайською мовами; який буде в кожного студента-іноземця та і студента іншого навчального закладу. Як не намагатимуться викоринити українську мову із суспільства, але вона стане ще більш поширеною, тому її вивчатимуть протягом всіх п'яти років навчання в університеті, два з яких студенти будуть набувати практичних вмінь у школі. Педагогічний майбутнього – це взаємодія студента й учня, які мають можливість впроваджувати нові форми й методи навчання, враховуючи інформаційні технології. Але і цікаве змістовне життя не обійде стороною майбутніх педагогів: це і співпраця зі студентами європейського союзу; постійні міжнародні конференції; концерти за участі зірок; покази мод відомих дизайнерів, колишніх же студентів; отримання патентів на масштабні відкриття в галузях фізики, хімії.

Тож бажаю тобі, мій педагогічний, масштабного розвитку та амбіційних студентів, які поведуть тебе у широкі незвідані далі.

Горбатенко Аліна
Факультет іноземної та слов'янської філології

Університет через сто років

Мабуть, кожному з нас цікаво роздумувати про те, яким же буде наш університет через сто років. Звісно, такий як зараз він теж мені подобається. Але все ж здається, що колись навчання в цьому навчальному закладі повністю відрізнятиметься від того, що ми спостерігаємо сьогодні. Важко уявити, яким буде наше майбутнє взагалі. Тому я хочу просто помріяти про те, яким буде університет, коли людина відкриє для себе секрети науки, досі нам невідомі.

Тож розпочну. У майбутньому студенти будуть мало знаходитись в аудиторіях, завчаючи інформацію зі своїх роздруківок. Замість цього пари проводитимуться на свіжому повітрі, а всі лекції та завдання студенти зможуть прочитати на своїх міні-планшетах. Іноземні мови вивчатимуться в країнах, де на них говорять. Студентів із викладачем везимуть, наприклад, в Англію на півроку, і вони швидко навчатимуться говорити англійською в процесі спілкування з англійцями.

Аудиторії стануть значно просторішими та світлішими. Скрізь багато квітів. З'являться кімнати для відпочинку, куди можна зайти на перерві, розслабитися в затишній атмосфері, послухати спокійну музику, перекусити, випити чаю. Також працюватимуть великі спортивні зали з різними спортивними тренажерами. А там гарні тренери завжди підкажуть і проконсультують зі спортивних питань, фітнесу.

З'являться великі електронні бібліотеки, де кожен зможе знайти будь-яку інформацію для навчання.

Усі двері в університеті будуть автоматичними, а вікна – пластиковими. Кожен студент матиме свою карту, щоб зайти до навчального закладу. На цю карту записуватимуть бали. За будь-які досягнення будуть нараховувати бонуси. Їх можна буде обміняти на їжу в харчових автоматах або запашну каву.

Найважливіше, що кожен старанний студент буде отримувати достойну стипендію (8000 грн), і на ці кошти буде не тільки відпочивати, а ще й купувати різні електронні книги. Усе зміниться на краще!

Упевнена, такий університет сподобається всім. Нікого не треба буде примушувати ходити на пари, ніхто не пропускатиме занять, тому що таке навчання – це задоволення.

Р. S. а ще не згадала про викладачів. Хочу, щоб вони прибували до університету на дорогих машинах, завжди були з найкращим настроєм, творчим підходом до навчання і отримували високу зарплатню (16 000 ₾).

Горбатенко Юлія

Факультет іноземної та слов'янської філології

Університет майбутнього

Час летить так швидко, не встигаєш озирнутися, а на порозі стоїть нове століття. Дні проходять за днями, роки за роками. Та все має наслідки. Ніщо не вічне, на зміну завжди має приходити щось нове, креативне, амбіційне, перспективне.

Сучасне суспільство диктує свої умови життя. У швидкому потоці справ ми часто працюємо «на автоматі», живемо від вихідних до вихідних, від зими

до літа. Головними стають пріоритети, які диктує соціум. Та все ж, всі ми про щось мріємо, у нас є свої бажання, думки, хвилювання...

Свого часу, навчаючись у школі, я мріяла про вступ до університету. Та, мабуть, як і всі я малювала в своїй уяві який же буде мій вищий навчальний заклад. У моїй дитячій голові десятками виринали думки стосовно моєї майбутньої професії і перспектив її навчання. Я уявляла собі самостійне життя, нових друзів, цікаві предмети та купу вільного часу, коли я читатиму цікаві книги. Та реальність виявилася буденнішими.

Сьогодні, навчаючись на 5 курсі СумДПУ ім. А. С. Макаренка, мого улюбленого університету, в думках зринають лише приємні спогади. Звичайно, було все: спершу важко, далі нові знайомства, навчання, перші заліки, іспити, перша сесія... Згадувати хочеться лише позитивне та приємне: друзів, яких я знайшла, викладачів, які дали мені стільки важливих порад.

І ось, стоячи на порозі нового важливого відтинку мого життя, згадуючи, аналізуючи я вже відчуваю, які перспективи чекають на наш університет у майбутньому.

Тримаючи у руках філіжанку зеленого чаю, якимось вночі, коли всі спали, я дивилася у вікно та думала зовсім не про прихід зими, хоч за вікном кружляв білий пухнастий сніг, я думала про майбутні перспективи розвитку нашого університету, і ось, що в мене вийшло:

«У майбутньому наш педагогічний буде університетом мрії сучасного студента.

- СумДПУ ім. А. С. Макаренка матиме світове визнання та буде одним із провідних вишів Європи.

Навчання в основному буде здійснюватися дистанційно (хоча і стаціонарна форма навчання матиме неабияку популярність, оскільки в університеті будуть прекрасні викладачі, всі студенти хотітимуть відвідати їх лекції).

- Під час навчання студенти зможуть вільно проходити практику з подальшою перспективою працевлаштування у країнах за кордоном.

- На заміну книгам придуть електронні книги, але все-таки попит на книги, звичайні, з листочками, які шарудять при перегортанні, з закладками та цікавими картинками ніколи не зникнуть.

- Важливою умовою буде розуміння студента і співпраця з викладачем.

- Зайшовши до університету, в очі впадатимуть фотокартки пов'язані з історією, яка була створена у цих стінах, кожна з яких буде говорити про щось своє рідне та важливе.

- Незважаючи на інноваційні технології жива розмова потрібна всім і в будь який час, тому студенти, як і зараз, поспішатимуть до університету, щоб побачити своїх одногрупників та друзів, за порадою та настановою до наукового керівника».

І все таки, ми не знаємо, що на нас чекає в майбутньому важливо бути щасливими зараз, та помріяти нам не заборониш і дуже хочеться, щоб мрії наші здійснювалися.

Горпинченко Олена

Наш університет через 100 років

Часто ми не помічаємо, наскільки швидко йде час. Ніби ще вчора ходив у дитячий садок, а вже сьогодні сидиш за партою університету. Ніщо не стоїть на місці, все змінюється. Зараз наш Сумський державний педагогічний університет розвивається, крок за кроком прямує до нових вершин, вищого рівня. Але це сьогодні так. Цікаво, яким буде наш університет через сто років?

Напевно, кожен студент хотів би мати у себе на лекції чи семінарському занятті планшет або комп'ютер. Чому так? Передусім тому, що це полегшує процес навчання та зменшує витрати часу. По-друге, у світі давно почалася науково-технічна революція, яка охопила всі сфери життя. Проте це зовсім не означає, що скрізь мають бути ноутбуки чи щось подібне. Варто замислитися над роллю та значенням бібліотеки. Адже уже зараз є електронні книги та інші

замінники справжніх джерел знань. Та хіба це те, чого прагне людство? Напевно, що ні. Тому в нашому університеті буде велика бібліотека, в якій буде дуже важко не знайти потрібного матеріалу.

Важливим є те, хто буде в навчальному закладі здобувати знання. Через сто років до нашого університету приходитимуть тисячі абітурієнтів, які дійсно вважатимуть своїм покликанням педагогічну ниву. Як правило, студенти, як і всі люди, добре роблять те, що люблять, що їм до вподоби. Тому наші студенти будуть займати активну життєву позицію й поступово вносити щось своє в розвиток навчального закладу.

Таким чином, Сумський державний педагогічний університет через сто років стане на новий етап свого розвитку. Він обов'язково буде приймати і випускати талановиту та освічену молодь.

Гунченко Ірина

Факультет іноземної та слов'янської філології

Філолог – це стан душі!

Філфак – це не просто факультет, де студенти опановують мову й літературу, слухають лекції і готуються до практичних занять. Ні... це значно більше. Це магічне місце, потрапивши до якого, розчиняєшся в часі та просторі, мандруєш крізь століття, спілкуючись із велетнями української науки і культури. У пам'яті філолога вирує справжній калейдоскоп імен: Сковорода, Шевченко, Леся Українка, Потебня, Максимович, Огієнко. А скільки всього потрібно запам'ятати бідному філологу? І не дай Бог щось переплутати, бо вважається це за тяжкий гріх, скоєння якого вже не підлягає каяттю. Філологи чітко розрізняють асиміляцію і

дисиміляцію, силабо-тонічну і силабічну системи, **А** і **Ж**, інтермедіальніс та інтертекстуальність, інтерактивні й традиційні методи навчання.

Студенти філологічного – найактивніші користувачі художнього і наукового абонементів університетської бібліотеки, постійні відвідувачі читальної зали, працівники якої знають «філфаківців» в обличчя, радо вітають і готові до послуг, але явно простежується співчуття в їхніх очах. А найсумлінніші студенти не обмежуються можливостями бібліотеки університету. Вони відвідують міську бібліотеку ім. Крупську й бібліотеку ім. Т. Шевченка.

У кожного студента відведено спеціальне місце для зберігання надзвичайно цінних паперів, ксерокопій, які є вагомим джерелом знань для сучасного спудея. Життя на філфаці цікаве й непередбачуване. Студент може всю ніч готуватись до пари, мандруючи в інтернет-просторі, прийти на заняття з червоними очима в очікуванні шаленого виступу, де можна продемонструвати свої знання і вміння красномовно висловлюватись, аж раптом усю групу запрошують на зустріч із письменником. Доводиться йти й насолоджуватись сучасним мистецтвом.

Після декількох років навчання у лексиконі студента-філолога з'являються незвичайні слова, крім самих філологів нікому невідомі: «концепт», «рецепція», «крізь призму», «позаяк». У своїх відповідях молоді науковці упевнено посилаються на Ніцше, Фройда, Шопенгауера. Настільними книгами філологів є Кобзар і навчальний посібник «Від звука до тексту», вірні друзі й незмінні супутники у навчанні.

Що характерно, то у філологів здебільшого немає друзів із інших спеціальностей, тому що не кожен витримає постійні виправлення й вичерпний науковий коментар щодо власного мовлення; та й для самих філологів не припустимо, що хтось не володіє мистецтвом комунікації так висок, як вони. Тому переважно коло спілкування формується навколо фахівців філологічної науки, як-то кажуть «своя атмосфера».

Конференції, семінари, написання наукових статей, організація виховних заходів, ІНДЗ, практика – усе це створює стрімкий вир, із якого важко вибратись, навіть немає зайвої хвилини, щоб сходити в буфет і випити чашечку гарячої кави. Та що та кава, інколи забуваєш, як звати сусіда по парті. «Тяжко-важко в світі жити», – писав Шевченко. Так і з філфаком: обравши собі життєвий шлях філолога, поціновувача й шанувальника слова, вже не зійдеш із цієї тернистої дороги. Філолог – звучить гордо...

Але ніхто не здатен вплинути на всевладного Хроноса. Стрімко летить час, змінюючи все навколо. Не омине він і наш вічно молодий філфак. На стінах у гамірному коридорі замість портретів письменників будуть вмайстровані електронні проекції визначних діячів України з вичерпною інформацією про їхній внесок у розбудову вітчизняної науки та культури. На заміну підручникам прийдуть сучасні гаджети й IPADи. Лекції та семінари будуть проводитись в режимі онлайн. Славнозвісна читальна зала стане Музеєм друкованої книги.

Та все ж променить надія, що ніяким інформаційним технологіям не під силу буде оцифрувати живе українське слово, яке заряджене життєдайною енергією і несе в собі ту споконвічну мудрість і незламну традицію, яка витримає будь-які модерні тенденції. «На початку було слово», – говориться в Біблії. І так буде завжди, не зважаючи на час, адже філологія – це поклик серця і душі. В усі часи звучатиме українське слово, і не зникнуть його цінителі, а отже, й процвітатиме філфак, нестиме непоборну традицію в сучасний світ.

Калин Аліна

Факультет іноземної та слов'янської філології

Наш університет через сто років

Головна сила сучасного студента – в знаннях, які є визначальними чинниками не лише у формуванні особистості, але й основою професійного розвитку та кар'єрного росту. Сумський державний педагогічний

університет імені А. С. Макаренка запрошує на навчання студентів. Адже це унікальний світ науки та творчості, який лише розпочинає свою роботу. Були обрані найкращі університети із передових країн світу, щоб на їх досвіді народився новий символ науки. Тепер знання, мудрість, передові технічні досягнення, які існували на всіх континентах, поєднані у нашому університеті.

Прийде час і наше місто перетвориться у передовий навчальний центр України. Сюди направлятимуться найкращі «мозкові гіганти», таланти, вчені, студенти. Це своєрідний потужний імпульс для розвитку держави. Університет знаходиться під наглядом Президента країни. Це дар покоління, подарунок майбутній молоді. Комплекс інтелектуальних шкіл університету – це безперервний конвеєр талантів та відкриттів, звідки будуть набиратися діти в цей навчальний заклад.

Навчання.

Педагогічний університет створений, щоб стати єдиним центром навчання і наукових досліджень. Унікальність закладу у його науково-дослідницькому характері. Тут функціонує приблизно тридцять передових наукових аудиторій, оснащених сучасним обладнанням світового рівня, де студенти та викладачі можуть проводити дослідження, займатися серйозною науковою діяльністю.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка – це багатообіцяючий навчальний заклад із професійним викладацьким складом. Викладачі вимогливі як до своєї роботи, так і до студентів, але в той же час доброзичливі, і завжди готові допомогти при виникненні труднощів. Навчатися в університеті не складно, якщо до цього підійти відповідально і ґрунтовно, вчасно виконувати завдання.

Викладачі до одержимості захоплені своєю роботою. Захоплююче проводять лекції, що виникає бажання потім знайти додатковий матеріал і продовжити далі вивчати тему самостійно. А якщо підійти до викладача із питанням, на яке він міг би коротко відповісти за п'ять хвилин, він не полінується і подасть розгорнуту відповідь на двадцять хвилин, на годину,

головне, щоб студент отримав те, що шукав. До студентів викладачі ставляться вимогливо, оцінку отримати не легко.

Найбільша проблема всіх студентів – це звичка заучувати, а не мислити. Ми звикли шукати єдину правильну відповідь, або дізнавшись її у викладача, вивчити і переказати на екзамені, щоб отримати свою п'ятірку. Однак тут цього не достатньо. Доводиться перевернути множинну кількість журналів, статей, публікацій в пошуках нової та неординарної відповіді.

Університет та гуртожиток.

Студент перебуває в університеті практично увесь день – з дев'ятої ранку до шостої вечора. Гуртожиток знаходиться біля університету, що дуже зручно. Бібліотека працює до десятої вечора. Крім різних публікацій там є комп'ютери з доступом у мережу інтернет, електронні бібліотеки з тисячами і мільйонами книг, журналів, статей. У гуртожитку є невеликі класи для самостійних робіт, які відкриті цілодобово. Вечорами можна побачити студентів, які готуються до занять. У головному холі гуртожитку є аптека, магазин відкритий до півночі, кафетерій працює до першої години ночі. Кімнати невеликі, але теплі, у них проживає по чотири особи. Є духова кімната, двоярусні ліжка, у кожного свій робочий стіл. Створені усі необхідні умови для навчання, але й вимоги для студентів надзвичайно високі.

Університет створений, щоб стати одним із світових центрів навчання. Тут усе продумано до дрібниць і зроблено із турботою до студентів. Адже університет виховує майбутній потенціал нашої нації. Студенти активно беруть участь у науковій діяльності. Теорія закріплюється обов'язковою практикою та дослідницькою діяльністю.

Майбутнє педагогічної еліти України формується тут, у стінах Сумського державного педагогічного університету імені А. С. Макаренка. Студенти навчального закладу забезпечені необхідними умовами для навчання та відпочинку. Це новий особливий світ. Світ, де фантастичні ідеї стають реальністю, де погляди, на оточуючий навколишній осередок – багатогранні. І

де твій особистий потенціал стає частиною чогось більшого. Це все можливо у Сумському державному педагогічному університеті імені А. С. Макаренка.

Литвиненко Юлія
Факультет іноземної та слов'янської філології

**На сто років вперед
або університет в майбутньому**

Уже справжня зима, все навколо притрусило ланатим снігом. Заходжу я до гуртожитку після пар, заморена, голодна, йду до ліфта, натискаю кнопку виклику. Стою собі, чекаю, думаю про життя, заходжу в ліфт, натискаю на свій поверх. Здавалося б, що тут дивного? А дивне те, що ліфт не працює взагалі. У мене починається легка паніка, але ні, думаю, все нормально. Ліфт відчинився і тут я здивувалась. Навколо все було якесь інакше. На підлозі килими, на стінах картини, «живий» куточок квітів. Я вирішила, що не в ту будівлю потрапила. Ну з ким не буває, коли голова забита різними думками, йдеш не помічаючи нічого навколо, ну то і зайшла не туди. Ну думаю, добре, зараз вийду і піду вже точно куди потрібно. Вийшла з будинку і здивувалась тому, що взагалі щось не впізнаю місцевість. Як я могла сюди дійти? Перед моїми очима виник невеличкий парк, де гуляла молодь. Ось на майданчику бігали і весело кричали діти, а неподалік від них на лавочках сиділи мами і говорили про якісь цікаві речі, судячи з їхніх задоволених облич. Поглянувши трохи далі, вглиб парку, я помітила дорогу, по якій неквапливо їхали машини. Я пішла в тому напрямку по тоненькій алеї. Роздивлялась навколо, все здавалося таким чужим, але в той же час і таким знайомим.

Раптом я згадала, що забула «Культуру наукової мови» в університеті, а у мене ж завтра пара, а без книжки як без рук. Я прийшла до тям, пришвидшила

ходу, думаю зараз дійду до дороги, а там має бути зупинка. Вийшла з парку, і розумію, що знаю це місце. Це ж зупинка, що біля гуртожитку, але вона трохи якось змінилась. Замість витопаної стежки з'явився тротуар, і на місці звичної зупинки біля стовпа виросла справжня зупинка з лавочкою і дахом. Мене це все лякало. Як, яким чином за лічені години все так змінилося? Починала боліти голова. Думаю, добре, це все потім, а тепер треба в університет, забрати книжку. Одягла навушники, включила музику, щоб хоч якось перебити панічний внутрішній голос у голові.

Йду звичним маршрутом і спостерігаю небувалі зміни у «зовнішньому вигляді» навчального закладу. Бачу великий стадіон, де проходять якісь змагання, місця для глядачів не тільки з одного боку, а оточують тепер зі всіх сторін. Впізнаю «олімпійські кільця», які ніби стрічкою обгорнули стадіон. А посередині бачу табло, на якому читаю сьогоднішню дату – 1 грудня 2114 рік. Може недодивилась? Та ні, все вірно. 2114 рік. На сто років уперед. Трохи починаю осмислювати дійсність і все те дивне, що бачила дотепер. Йду далі. Помічаю, що університет вже не низенький-скромненький «молодик», а виріс, став серйозним (порахувала) 15-поверховим «дядьком». І така модна постмодерністська «зовнішність»: віддзеркалююча поверхність, на якій сонце вигравало всілякими барвами. Підходжу ближче. Тепер на кожному корпусі цифрове зображення його назви і різними кольорами. Так, наприклад, корпус філфаку світився яскраво червоним, а на центральному корпусі більшими літерами жовто-синього кольору було написано таке рідне «Сумський державний педагогічний університет ім. А. С. Макаренка». Територія стала досить великою, був парк, гуляючи по якому здавалося завдяки петляючим доріжкам, що ти знаходишся далеко від навчальних корпусів. Біля університету круглі кам'яні столи, за якими, незважаючи на невеликий морозець, сиділи студенти, вони щось обговорювали, вчили, співали. Одним словом, університет перетворився на справжнє студентське містечко.

Нарешті я зайшла всередину і просто завмерла. Все було настільки незвичне. Перед очима відкривався просторий холл, на стінах висіли картини

студентів факультету мистецтв, неперервний рух людей, складалося враження ніби ти зараз на виставці. Тепер замість сходів були ескалатори та ліфти, і зсередини було видно кожний поверх. Прямо висіла величезна плазма, по якій показували щось цікаве про студентське життя та час від часу робилися оголошення. Встановлювалася велика ялинка, прикрашали кожен поверх «дошиком» та гірляндами. Майже при вході був великий сенсорний екран-навігатор по університету. Дуже зручно, адже будівля тепер велика, важко знайти потрібну аудиторію без допомоги. Мені захотілося поглянути на бібліотеку, як вона змінилася. Знаходилася на першому поверсі. Проходивши мимо якоїсь аудиторії вирішила заглянути на хвилину. Це була велика світла кімната з інноваційним оснащенням. Там як раз йшла лекція. Студенти сиділи всі окремо, на кожній парті був планшет. Викладач не диктував основні положення, а вів бесіду з молоддю. Що здивувало, так це те, що не було пасивних людей в аудиторії, кожен намагався зробити якийсь свій вклад у хід бесіди. Вирішила не гаяти час, бо хтозна скільки я ще зможу тут побути, а дізнатись як все змінилося ну дуже кортіло. Дійшла я до повороту, а там був покажчик, такий як на дорогах. Почала читати, бібліотека – *«ліворуч 100м»*. Цікава все-таки штука, адже в такій великій будівлі легко заблукати, а тут раз – і покажчик. Бібліотека мене просто вразила ще навіть із входу. Входом до неї слугували ворота у вигляді книги, на яких було написано: «Ласкаво просимо до скарбниці всіх багатств людського духу». Я зайшла і завмерла. Бібліотека була величезна, високі стелажі з книжками, чимало студентів, які сиділи і працювали. Я подумала, що потрапила до паралельного всесвіту. Здавалося б, що електронні технології з часом мали б витіснити книжку, і бібліотеки поступово стали б комп'ютеризовані. Але ні, сталося все зовсім навпаки. Я була приємно здивована. Та час іде. І я зголодніла. Я повернулася до мапи університету, знайшла шлях до їдальні, і продовжила свою маленьку подорож. І ось я на місці. Зупинилась. Цікаво. Бачу надпис «Їдальня» різними мовами. Взагалі всі написи в університеті були різними мовами. Йду і заодно читаю, що написано на інших дверях. На одних «Клуб прихильників «ОЕ» », на інших

«Клуб шанувальників кіно», ще на одних «Подарунок своїми руками» та інші подібні. Як виявилось на цьому поверсі студенти займаються улюбленою справою у вільний час від пар, такий собі «поверх відпочинку». Йду собі далі. Але раптом починається паморочитися в голові, помутніло перед очима і відчуваю, що втрачаю рівновагу. Я знепритомніла...

...Коли прийшла до тями, то лежала на ліжку в гуртожитку. Я різко підскочила, від чого знову запаморочилось в голові, почала згадувати, що трапилось. Оглянулась навколо: біля ліжка стояла сумка з книжками, недбало лежала куртка. Сиділа взута, ніби тільки прийшла, і нічого не розуміла. Потім додому прийшли дівчата. У мене одразу вирвалось: «А який зараз рік?» Вони на мене подивились, як на дивачку. Відповіли, що 2014. Як вияснилося, я прийшла дуже втомлена після пар додому та тільки присіла на ліжку як незчулася і заснула. І наснився мені той дивний сон...а може, ні?

Мазнєва Аліна

Історичний факультет

Мій університет через сто років

За цей час, поки я навчаюсь в СумДПУ імені А.С.Макаренка, мої знайомі та друзі часто запитували, чи подобається мені тут? Чесно скажу, на першому курсі я думала інакше, але тепер, з кожним семестром, я все більше закохуюсь у цей навчальний заклад. Я чудово розуміла, що це не той ВИЩ, який займає перші місця у рейтингах, але та дружня, тепла атмосфера, яка є в нашому університеті, переконала мене в тому, що рейтинги не головне. Повністю згодна зі старшими людьми, які говорять, що студентство – це найкращі роки в житті. Мені вже дуже не хочеться закінчувати навчання тут. Але ж цього не уникнути, і наші місця займуть інші

молоді люди. А чи схожі вони будуть на своїх попередників? І яким буде наш університет через сто років?

Я уявляю СумДПУ імені А.С. Макаренка незалежним, оновленим, процвітаючим і, обов'язково, в такій же незалежній та вільній країні! До нашого університету будуть добудовані нові корпуси, повністю оновлений інтер'єр та екстер'єр головної будівлі, які будуть відповідати сучасним вимогам. Навчання буде на новому рівні, з використанням інтерактивних методів, із застосуванням новітніх технологій. Студентам буде надане право вибору допоміжних предметів, що стимулюватиме їх бажання навчатися. Будуть введені такі програми, як: «Онлайн курси», «Адаптивне навчання», «Навчайся, граючи», «Гібридне навчання», що дозволять використовувати як комп'ютерні технології, так і живе слово педагога. Кваліфікація працівників університету матиме належний рівень, що дозволить випускникам займати високі посади не лише у закладах освіти, але й у інших установах. Якщо говорити про перевірку якості навчання, то буде створена така система оцінювання, яка дасть змогу реально побачити, на що здатен студент, і лише завдяки об'єктивній, чесній оцінці отримуватиме стипендію. Як викладачі, так і студенти за свої досягнення регулярно будуть отримувати матеріальні заохочення, що стане стимулом для більш якісної наукової роботи.

Підвищиться і роль спорту в житті молоді. На базі університету будуть створені нові спортивні зали, секції, в яких студенти зможуть безкоштовно займатися вдосконаленням тіла та зміцненням свого здоров'я.

Також вдосконалиться система студентського самоврядування, що займає важливу частину університетського життя. Права студентів захищатиме група найактивніших із них. Екскурсії, подорожі, походи, концерти, вистави, квк, різноманітні конкурси стануть невід'ємною частиною студентів. Адже в нашому університеті не лише навчаються, а й весело проводять час, виховують шанобливе ставлення до своєї держави, розвивають творчі здібності.

Саме до нашого університету прагнутимуть вступити абітурієнти для отримання вищої освіти, яка стане основою успішного майбутнього. Я вірю, що наш рідний СумДПУ імені А.С. Макаренка буде саме таким або ще кращим.

Макаренко Катерини

Історичний факультет

Мій університет через сто років

Цікаво було б уявити, яким може бути наше життя через п'ятдесят чи сто років. Про це існує безліч фантастичних фільмів і повістей. Хтось із авторів представляє планету в страшному катаклізмі, хтось, навпаки, бачить майбутнє у світлих і райдужних фарбах. Але якщо поміркувати над тим, яким може бути наш університет у майбутньому, виникають найрізноманітніші ідеї та варіанти. Найімовірнішим є те, що комп'ютеризація ще більше проникне в наше життя, і вже не тільки звичайні рідкокристалічні дисплеї, а й величезні голографічні монітори замінять географічні карти, плакати та інші наочні посібники.

Усе це змінить ритм і стиль нашого університету, завдяки євроінтеграції випускники отримуватимуть додаток до диплома європейського зразка. У майбутньому буде розроблена система забезпечення якості відповідно до Стандартів та рекомендацій забезпечення якості у ЄПВО. Зокрема студенти, які закінчать навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем «бакалавр», зможуть швидко працевлаштуватися.

Наш університет буде співпрацювати з провідними університетами Європейського простору вищої освіти, країнами-учасниками Болонського процесу, укладатимуть міжуніверситетські двосторонні договори по обміну студентами; спільні програми підготовки фахівців із провідними європейськими університетами. СумДПУ імені А. С. Макаренка буде найкращим в Україні. В майбутньому університет здобуде статус

національного університету. В ньому буде навчатися дуже багато талановитої молоді, яка зробить вагомий внесок у розвитку Української держави.

Міненко Ілона

Фізико-математичний факультет

Яким я бачу університет через 100 років?

Сто років – це дуже короткий в історичному вимірі проміжок часу. Якщо через сто років людство себе не знищить, то воно дуже зміниться. Адже якщо розпочати відлік часу від сьогодні, то цей період припадає на століття технічного прогресу.

Сьогодні ЗМІ повідомляють, що новою метою фізиків є створення цивілізації нового типу, цивілізації, яка б повністю підкорилася комп'ютерам. Виходячи з цього, можна уявити, яким же буде університет через 100 років?

Я покладаю надії на те, що університети перейдуть на європейський рівень навчання, і стануть прототипами таких університетів, як Гарвардський, Кембриджський, Оксфордський та інші. Якщо говорити про наш рідний Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка, то я його бачу таким: по-перше, він отримає статус національного; по-друге, повністю стане комп'ютеризованим, щоб полегшити роботу викладачам, і дати можливість студентам працювати самостійно. Бо сьогоднішній студент самостійно майже не працює, а якщо працює, то це лише у момент сесії. По-третє, повністю зміниться його зовнішній та внутрішній вигляд, в якому будуть поєднані елементи декору різних країн, щоб іноземні студенти відчували себе як вдома.

Але це все здогадки і фантазії. Університет зміниться, але як і в який бік, ніхто не зможе сказати, оскільки ми не знаємо, що буде завтра.

Отже, сподіваємося, що через 100 років наш університет стане лідером серед усіх університетів світу. У майбутньому я уявляю його осередком освіти з новітніми технологіями навчання, з демократичними стосунками, з новим, не закомплексованим виробництвом.

Пискун Катерина,

Фізико-математичний факультет

Наш університет через 100 років, який він?

Пролетять 100 років. І що зміниться? Чи будемо ми живі? Які будуть студенти? А яким буде сам університет чи педагогічним, чи класичним? А, можливо, взагалі не потрібні будуть викладачі? Бо навчальний матеріал стануть викладати за допомогою інформаційних технологій. Багато запитань виникає у моїй голові про майбутнє. Для мене університет майбутнього – це навчальний заклад, у якому багато техніки й мало людей. Вже зараз організація навчального процесу багато в чому автоматизована. Можна зарахуватися в університет, перерахувати кошти за навчання чи роздрукувати студентський квиток через Інтернет. Також можна вибрати потрібну книгу на сайті бібліотеки, оформити замовлення і повернути її за допомогою спеціальних автоматів. У деяких ВНЗ з'явилися лекції, які можна переглядати онлайн. З'являтися в університеті студентам не обов'язково. Професорам і викладачам також. З одного боку, це все добре і зручно. Але ми не повинні забувати про те, що в будь-якій системі може бути збій, що може призвести до катастрофи. Нещодавно в нашій бібліотеці зник Інтернет, і локальна мережа не функціонувала. Робота була практично паралізована. Люди не могли ні взяти, ні повернути книгу, ні займатися пошуком інформації в Мережі.

Або ж інший результат – студенти взагалі не будуть приділяти час навчанню, бо вони завжди хочуть підзаробити або ж просто лінуються. Не будуть прослуховувати лекції і практичні, тоді ж нічого доброго нас не чекає.

Ось такі є труднощі й побажання. Проте більшість студентів частково або повністю задоволена організацією навчального процесу, доступом до ресурсів.

Як говорять: «Завжди треба сподіватися на краще». То ж і я думаю, що майбутнє стане кращим і наш університет буде мати випускників-професіоналів своєї справи.

Порокіна Валерія
Факультет іноземної та слов'янської філології

Мій університет через 100 років

За вікном вишпінено гуляє пан Мороз, вимальовуючи закручені візерунки на радість дітлахам. То гордовита зима поступово вступає у свої права, перетворюючи всю землю у кришталеве царство. Десятки студентів підтюпцем бігають від одного корпусу університету до іншого, залишаючи за собою шлейф теплого повітря. Іду тут і я. Але не звертаю уваги на колючий мороз, бо надто вже врізалась у пам'ять випадково підслухана розмова двох студентів, що, мовляв, немає майбутнього у нашого університету. «Зачахне він, закриють без роздумів», – говорила одна із студенток.

Відразу в голові крутяться сотні думок. Можливо, студенти мають рацію? Можливо, дійсно він не має майбутнього? Що буде із нашим університетом, скажімо, через сто років? І тут у серці щось кольнуло та так сильно, аж у голові запаморочилось. І внутрішній голос як закричить, відбиваючись гучним дзвоном у скронях: «Такого не може бути! Такий дружний університет, з такою теплою атмосферою просто не може піти в забуття!»

І я починаю фантазувати. 2114 рік. Усе місто говорить про незвичайну стоповерхову будівлю, яка нібито летить над землею, ще в ночі світитися різнокольоровими діодами! І чого там тільки немає: і величезний зелений сад навкруги з деревами з усього світу, і ультрамодний стадіон для майбутніх чемпіонів, і нанороботи, які відчиняють перехожим двері, бажаючи усім гарного настрою та позитивних емоцій, і безкоштовні ресторани з найвишуканішими стравами. Кожен факультет займає аж по п'ятнадцять поверхів, а ректорат – на останньому поверсі будівлі-велетня.

А в кожного факультету є свої особливості, якими пишаються й дорожать викладачі. Наприклад, філологічний має свій унікальний музей воскових фігур. Але він не такий, як ми звикли бачити зараз. Там зібрані роботи-копії геніїв та творців українського слова, які на парах літератури замість викладачів розповідають про свої творчі та життєві шляхи. Це допомагає студентам краще пізнати особистість письменника. Викладачі історичного факультету лише натиском однієї універсальної кнопки можуть повернути студентів у будь-яку історичну епоху. Математиків та фізиків навчають навичкам телепортації, а природничий факультет займається схрещуванням найрізноманітніших тварин. Так, один із студентів наплутав і з'єднав слона та блоху. Ще довго захисники порядку ловили 50-тонного слоненя, що стрибав із одного дерева на інше. А факультет мистецтв має двоповерхову картинну галерею, де шедеври молодих творців літають приміщенням та дотиком чарівної палички оживають...

Що і говорити, дива тут відбуваються. І я радію таким своїм думкам, як дитя маленьке, якому батьки купили омріяну іграшку. І так гарно на душі, так тепло стає. Можливо, це все лише нездійсненні фантазії, скажете ви. Хай і фантазії, та хіба ж хто забороняє мріяти?

Рудик Альона

Природничо-географічний факультет

Яким я бачу університет через 100 років?

Університет – це перехідна ланка від юності до дорослого життя. Це великий крок у майбутнє, початок нової сторінки. Для кожного студента університет упродовж усього навчання стає рідною домівкою. Вибираючи майбутню професію, я довго не замислювалась, адже з дитинства мене приваблював фах учителя. Моїм улюбленим університетом став СумДПУ ім. А. С. Макаренка – сучасний вищий навчальний заклад III-IV рівнів акредитації, що є одним із найбільших науково-методичних і культурних центрів Сумської області.

На сьогодні університет навчає студентів на денній та заочній формі за чотирма основними напрямками: «Педагогічна освіта», «Фізичне виховання і спорт», «Фізика», «Специфічні категорії». У складі університету функціонують два інститути, п'ять факультетів, тридцять вісім кафедр, два навчально-консультаційні пункти. Навчально-виховний процес у СумДПУ здійснюють 475 викладачів, серед яких 37 докторів наук та професорів, 244 кандидати наук, доценти, 1 академік, 9 заслужених працівників освіти, народної освіти, фізичної культури і спорту України, 11 заслужених тренерів України, 7 заслужених діячів мистецтв, майстрів народної творчості, художників, лікарів, журналістів України. Я впевнена, що в майбутньому цей перелік обов'язково збільшиться. Варто зазначити, що на базі університету є бібліотека, музеї, зал інформаційних технологій, ботанічний сад, а також добре обладнаний спортивний комплекс.

Наш ВНЗ постійно розвивається й змінюється, насамперед зовнішньо – змінює свій естетичний вигляд, а також і внутрішньо – додаються нові можливості з розвитком технологій та умінь учнів. Велика кількість абітурієнтів, вивчення додаткових мов, залучення нових висококваліфікованих фахівців та відкриття нових теорій, принципів, упровадження нових методик та

обізнаність в галузі природничих, математичних та інших наук — усе це неодмінно чекає на нас у майбутньому.

Наостанок, хотілося б сказати, що вже сьогодні педагогічний університет має низку переваг серед інших закладів освіти. Переконана, що й через сто років наш університет буде сячем РОЗУМНОГО, ДОБРОГО, ВІЧНОГО.

Сакута Марія
Факультет іноземної та слов'янської філології

Мій університет через сто років

Уяви, що ти не людина, а університет. У тобі навчаються тисячі студентів, працюють сотні викладачів, тебе люблять, ти у постійному русі... Але зупинись на мить і подумай: А як далі? Через десять, двадцять, сто років? Ким ти будеш? Який обереш шлях?

І тут роздоріжжя... роздоріжжя думок, ідей, почуттів...

Ти можеш обрати найлегший шлях: просто існувати, просто «чомусь» навчати студентів, просто платити заробітні плати та стипендії... Ти будеш як людина, що котиться з високої гори! Вона б'ється об каміння, шкодить своє тіло, рве одяг, але котиться далі, бо ТАК ЗРУЧНО!

Але існує інший шлях: він важкий, тернистий, навіть брудний, але потрібний і справедливий. Це ніби шлях людини, що стоїть у підніжжя гори. Її дорога до вершини складна і непередбачувана. Варто аналізувати кожен крок, думати над кожним рухом — тоді ти станеш переможцем!

В університеті майбутнього студенти самі зможуть обирати, що вивчати. У кожному навчальному закладі викладають сотні дисциплін. Студент може обрати, скільки з них він хоче вивчати і як. «Що ж тоді за фахівець із нього вийде?» - запитаєте ви. Усе залежить від нього. Після отримання диплому він

отримає документ, де буде вказано, на які предмети він ходив і скільки балів за них отримав. Якщо за п'ять років устиг відвідати тільки спецкурс із екстремального виготовлення паперових лебедів, нехай спробує з таким дипломом куди-небудь влаштуватися на роботу. Та в будь-якому випадку систему освіти треба реорганізувати! Університет змінює нас – ми змінюємо країну!

Так от, любий університете, хочеш бути успішним і перспективним навіть через сто років – прагни, дій та аналізуй!

Солодка Владислава
Факультет іноземної та слов'янської філології

**Пастушнику, друже-студенте, майбутній магістре
і просто звичайний хлопчино!**

Коли ти читатимеш цього листа, я буду вже дорослою й досвідченою людиною, яка згадуватиме роки юності з ностальгічною усмішкою. Тоді пам'ятатиму лише приємні моменти, але мабуть геть забуду про всі премудрості студентського життя. Саме тому пишу тобі зараз, коли навчаюся на другому курсі, у період, коли вже не наляканий першачок, що не має досвіду, але ще й не занадто звиклий до всього третьокурсник. Я вже відчуваю себе впевнено в ролі студента, але все ще радію з приводу нового статусу. Отже, якщо тобі цікаво, то дочитай цього листа до кінця .

Передусім хочеться поздоровити тебе з тим, що ти обрав свою стежку і вступив до омріяного університету. Навіть якщо ти мріяв про інший виш, можеш не перейматись, адже я на своєму досвіді переконалась, як Сумський педагогічний університет із часом закохує в себе будь-яку людину. І справа тут не в престижі чи якості обладнання, а в людях, які тут працюють і навчаються. Я думаю, ти вже помітив, що у нас – найввічливіша приймальня

комісія, яка уважно ставиться до кожного абітурієнта, може годинами відповідати на питання вашої схвильованої мами, давати слушні поради, бути дружелюбною, ще й влучно жартувати.

Звичайно ж хочеться розповісти тобі так багато, але не буду навантажувати тебе довгим текстом (цього тобі вистачить під час навчання), тому я склала короткий студентський алфавіт. Постаралась вкласти всі свої знання, щоб студентське життя було максимально приємним і зрозумілим для мого наступника.

А – активність (максимальна).

Ти сам творець своїх яскравих споминів. Чим більше ти будеш задіяний у різноманітних заходах, тим цікавіше будуть проходити роки навчання. До речі, останнього перша буква також стосується ! Не соромся , якомога більше відповідай на парах і вони минатимуть набагато швидше.

Б – бездіяльність.

Але все ж інколи варто розслабитись і присвятити свій час тому , чого так не вистачає студенту, – сну .

В – викладачі.

Це особливі люди – твої наставники і порадники в будь-якій ситуації. І пам'ятай : чим суворішим тобі здається викладач зараз , тим більше ти будеш йому вдячний після випуску.

Г – гуртожиток.

Це особливий студентський світ, де тобі доведеться звикнути до порожнього холодильника , тараканячих перегонів та сусідів та їх звичок.

Але все ж гуртожиток – це своєрідна республіка з купою безкорисливих людей, які готові допомогти в усьому: чи то позичити цукру, чи розібратись із складним питанням із різних предметів.

Д - друзі .

Тобі дуже пощастить з колежанами, адже в педагогічний вступають справжні ентузіасти (як і ти , друже) , що йдуть учитись за покликом душі . А спілкуватись з такими людьми набагато цікавіше , адже це вже сформовані

особистості зі своєю думкою про все та купою ідей. Особливо це стосується студентського самоврядування – ось де знаходиться вир усіх подій . Саме тут ти зможеш зустріти найініціативніших людей та втілити разом з ними всі свої творчі та ініціаторські здібності (що зробити я тобі наполегливо раджу).

Е – екзамен.

Перший екзамен – це своєрідна посвята в студенти. Головне, не перенервуй, друже.

Є – єдність.

Студенти педагогічного – справжня сім'я. Підтримають і допоможуть. Переконаєшся сам.

Ж – журнал.

Щоденник старости , який знає про всі твої прогуляні лекції.

З – залік.

Будеш активним – матимеш «автомат».

К – курсова робота.

Твій особистий дамоклів меч. Сподіваюсь ти не будеш відтягувати її виконання на останній тиждень перед здачею. Хоча буду чесною: дехто із студентів (народ ледачий) роблять саме так.

Л – лекція .

Чим уважнішим будеш на ній , тим менше вчитимеш під час підготовки до практичних занять. І знову ж таки – так час минає набагато швидше.

М – магістр.

Коли буде тяжко (наприклад , під час безсонної ночі перед екзаменом) згадай це чарівне слово , що означає те, до чого ти прагнеш. Одразу ж відчуєш приплив нових сил!

О – озеро сліз.

Саме таке озеро може наплакати студент під час складання.

П – перерва.

Твій «промінь світла в темному царстві».

Р – реферат.

Виявляється, його треба писати, а не «скачувати» з інтернету!

С – сесія

Твій нічний кошмар. Ніщо так не об'єднує студентів, як страх завалити екзамен.

Але я впевнена, що в тебе все-все вийде, бо тепер ти знаєш про студентське життя набагато більше! Сподіваюсь, що моя абетка тобі допоможе. Удачі в усьому, друже!

P.S. Певно, ти помітив, що моя азбука вийшла неповною. Чому? Бо я хочу, щоб ти її продовжив і доповнив. Я просто впевнена, що в тебе буде багато нової інформації про студентське життя, і вже доповнений алфавіт допоможе твоєму наступнику.

Тесленко Юлія

Факультет іноземної та слов'янської філології

Яким я уявляю свій університет через 100 років

Навчання – це дуже цікавий процес, який забирає велику частину часу та уваги. Крім того, навчання формує подальший життєвий шлях, професійну діяльність та впливає на якість самого життя в перспективі. Тому дуже важливо вчитися саме там, де комфортно і де можна здобути потрібну професійну підготовку. Наш Сумський державний педагогічний університет імені Антона Семеновича Макаренка відповідає усім критеріям щодо навчального процесу та студентського життя. Але проходить час та відбуваються зміни. Яким перед нами постане університет через сто років? Ви ніколи над цим не замислювались? Якщо ні, то над цим необхідно подумати, бо можливо майбутнє педагогічного залежить і від нас з вами. Як говорила Ліна Костенко:

«Вже почалось мабуть, майбутнє...

Оце, либонь, вже почалось...

Не забувайте те незабутнє,

Воно вже інешм взялось

І не знецінюйте коштовне,

Не забувайте у юрбі».

Ми повинні зробити все, що від нас залежить. Залишити краплину пам'яті нашим майбутнім поколінням, щоб вони знали якомога більше про нашу з вами працю. В цьому нам допоможуть інформаційні технології. Для мене університет майбутнього – це вуз, в якому багато техніки і мало людей. Вже зараз організація навчального процесу багато в чому автоматизована. Можна зарахуватися в університет, перерахувати плату за навчання, роздрукувати студентський квиток по інтернету. Також можна вибрати потрібну книгу на сайті бібліотеки, оформити та здати її за допомогою спеціальних автоматів. У деяких вузах з'явилися лекції, які можна завантажити з інтернету і слухати в своєму плеєрі, поповнюючи капну на галлявині. У зв'язку з такими можливостями, які ще удосконаляться в тисячу разів, з'являтися в університеті студентам буде не обов'язково, як і викладачам.

З одного боку, це все гарно та зручно. Але ви скажете, що в будь-якій системі бувають порушення, і це може призвести до катастрофи. Вся система буде паралізована і вдіти нічого не можливо. Але пройде сто років і з цієї ситуації можна буде легко вийти тому, що з'являться такі технології, які не призведуть до глобальної проблеми.

Ви запитаете, а як же активне студентське життя? Куди подінеться регулярне проведення різноманітних творчих заходів, конференцій, конкурсів, концертів. Звичайно хотілося б, щоб це залишилося незмінним. Можливо, для цього буде відділено спеціальний час, коли всі будуть збиратись разом, щоб побачити один одного, поспілкуватися, дізнатися щось нове.

Та щоб не сталося у майбутньому, потрібно покладати на нього великі надії, адже світ удосконалюється і ми разом з ним.

Харченко Віолетта
Факультет іноземної та слов'янської філології
Сумський державний педагогічний університет
імені А.С.Макаренка через 100 років

Одного дня, повертаючись з університетської бібліотеки я побачила маленького чоловічка, що жваво ворухився біля дверей. Спочатку я дуже злякалася, але цікавість перемогла. Я присіла й почала його роздивлятися. Виявилося, що його довга борода була затиснута дверима бібліотеки, тому він смикав її, щоб витягти. Я швиденько відкрила двері і звільнила це дивне створіння. Чоловічок швидко відбіг від мене, але потім повернувся. Так я познайомилася з Університетовим нашого навчального закладу. Зазвичай він ходить через двері та вікна, проте у святолище книг так просто потрапити не міг — тільки разом із кимось через відкриті двері. Ось і не встиг цього разу проскочити...

Університетовий подякував мені і вирішив подарувати мандрівку на 100 років у майбутнє. Звісно, я спочатку не повірила, але подарунок прийняла. Це була маленька кришталева кулька, всередині якої ворухилися срібні краплинки. Чоловічок раптом зник, а краплинки почали ворухитися швидше, від чого кулька вибухнула. Тисячі різнобарвних вогників оточили мене, і я заплющила очі. Секунд через п'ять я відважилася знову поглянути на ці вогники, але їх вже не було...

Я стояла у дуже красивому місці, яке чимось нагадувало мій рідний університет, і тоді я зрозуміла, що подарунок Університетового був справжнім. Я розповім вам, що дізналася про те, яким буде наш заклад через 100 років.

Замість шпалер та фарби, на стінах коридорів кожного факультету особливий дизайн: на стінах філологічного факультету виписані вірші відомих поетів, викладачів та самих студентів, на стінах фізмату — формули, на стінах

природничо-географічного – намальовані карти та різні тварини; стіни факультету фізичного виховання прикрашають малюнки спортивних снарядів.

Кожного тижня студенти їздять на безкоштовні екскурсії до різних міст України та ведуть обов'язкові щоденники спогадів. Це не формалізовані зошити з чіткими вимогами, а особисті записнички, у яких вихованці різних факультетів записують свої враження та переживання, адже найкраще знайом'яються саме те, що викликає емоції. Після кожної такої зустрічі підводяться спеціальні пари – пари творчості та обміну враженнями. Саме на таких заняттях народжується багато поетів, письменників, науковців та інших відомих людей.

Розклад занять та номер аудиторії є у кожного у кишені – на спеціальному електронному пристрої, що називається студофон – це удосконалений студентський квиток, на який постійно приходять оновлення розкладу та номерів аудиторій. Також цей пристрій повідомляє студентам про стан їхнього здоров'я та дає право на безкоштовне користування автомобілем.

В університеті діє система вертикальних та горизонтальних ліфтів, що дозволяють швидко дістатися з одного кінця споруди в інший.

У вільний час студенти різних факультетів збираються у спеціальному корпусі, який створено для дозвілля студентів. Цікаві гуртки, ігри, курси, зали підпочинку, концертні зали – все це наповнює життя вихованців університету яскравими барвами і допомагає якісно відпочивати.

Особливу увагу я приділила ознайомленню з методикою викладання мови з мови та літератури, оскільки навчаюся на філологічному факультеті.

Пари з української та зарубіжної літератури перетворилися на тематичні вистави, де студенти грають письменників, критиків, самих себе та героїв твору. Кабінети літератури дуже великі, оскільки вони водночас є бібліотеками, у яких буде вся необхідна література; музеями, у яких будуть зберігатися відомі ілюстрації до творів, скульптури античних богів, портрети письменників, деякі предмети одягу та побуту. Таким чином, студенти не тільки вивчають літературу, а й стають учасниками її розвитку.

Пари з української мови завжди проходять у формі презентації проектів, темами яких є «Особливості спілкування мешканців різних планет», «Створення програм для перевірки та коригування письмових текстів», «Зіставний аналіз інтонацій мовлення людини та звуків природи» та ін.

Моя подорож тривала близько тижня, проте повернулася я у той самий час, коли вона почалася – годинник у центральному корпусі той же, та й свідчення бібліотекаря переконали мене у цьому, хоча екран мобільного вперто показував : 27.11.2114.

Я щиро вдячна Університетовому за ці враження. Тепер я знаю, що наша альма-матер буде ще дуже довго існувати і вдосконалюватися.

Хілобок Світлана

Фізико-математичний факультет

Студент через 10 років

Процес навчання у всі часи був дуже відповідальним і важливим. Цей період у житті людини необхідний, адже подальша доля здебільшого залежить від років глибокого пізнання і навчання.

Найкращі роки – студентські! Не лише тому, що змінюється життя після школи, а саме в період студентства ми вирішуємо, яке буде наше майбутнє. Якщо в школі ми закладали фундамент нашого життя, то в роки навчання в університеті ми стрімко «зводимо стіни». Поняття «студент» - неоднозначне.

На мою думку, студент – це об'єктивна реальність, що ковзає від сесії до сесії по поверхні науки, і двічі на рік занурюється в її глибини за стипендією. Чому так? І що буде зі студентом через 10 років?

Відповідь проста. Глобальна трансформація студента вже відбулася на зламі XX та XXI століть. Коли людина в роки прогресу досягає певних висот,

вона не замислюється про непоправні наслідки. Сучасний студент значною мірою залежить від електронних носіїв інформації. І тут криється небезпека: він довіряє цим носіям більше, ніж своїй голові. Тепер, щоб зібрати матеріал, необов'язково сидіти вечорами в науковій бібліотеці, і тексти не треба більше друкувати на друкарській машинці. Завдяки розвитку Інтернету відкрилися принципово нові можливості підготовки до занять.

За наступні десять років комп'ютерні технології можуть витіснити багато звичних нам аспектів вищої освіти, значно трансформуючи навчальний процес і самого студента. Проте є в цьому і переваги. Студенти будуть записуватися на онлайн-курси, що дозволять їм вчитися в їхньому власному ритмі, і матимуть доступ до навчальних матеріалів університетів усієї країни, а не одного професора і важкого підручника. Хоча дуже б не хотілось, щоб з ужитку зникли слова «книга», «бібліотека», «читальна зала»...

Студент через десять років принципово не зміниться. Оскільки людська природа не змінюється протягом століть і навіть тисячоліть. Варто лише загадати, про напис усередині однієї з єгипетських пірамід: «Тепер діти вже не слухають батьків, як раніше, і все хочуть робити по-своєму».

Будь-який студент – індивідуальний. Але в той же час різні студентські фішки (як обманути викладача на іспиті, як отримати допуск до заліку, якщо не здані реферати) залишаються в цілому незмінними. Він як був спритним, так і залишиться таким, незважаючи на зміну століть і політичних режимів, адже студент – це стан душі!

Устименко Аліна

Історичний факультет

Мій університет через сто років

Кожного року наш освітній процес зазнає змін. Коли вчилися наші батьки, вони й подумати не могли, що інформацію на практичне заняття можна буде легко відшукати в Інтернет-мережі, звичайну книгу, яка необхідна для підготовки, прочитати на планшеті, а томи праць науковців помістити в одну

маленьку електронну книгу. Але науково-технічний процес не стоїть на місці, і те, що здається нам зараз вражаючим і неймовірним, у майбутньому теж буде звичним та повсякденним.

Упродовж сторіч і тисячоліть люди прагнуть передбачити майбутнє. Ми також не є винятком. Якщо уявити Сумський державний педагогічний університет ім. А. С. Макаренка через сто років, він буде центром наукової діяльності та передових технологій навчання. Десятки, а то й сотні науковців – не лише із Сумщини, а й з усієї України – відвідуватимуть його з метою набуття нових знань, педагогічних умінь, досвіду, щоб у подальшому застосовувати його у своїй освітній установі. Часто відбудуватимуться всесвітні конференції, на яких будуть обмінюватися досвідом та розглядати питання освіти українські та закордонні вчені.

В університеті буде запроваджено багато технічних новинок. Максимум свого часу викладачі зосереджуватимуть саме на наукових дослідженнях. Усе навчання студентів теж буде приділене цьому. Наприклад, на історичному факультеті буде працювати спеціальна лабораторія, де науковці разом із студентами вивчатимуть пам'ятки далекого минулого, а отже, не потрібно буде їздити в архів і чекати дозволу на опрацювання необхідного матеріалу; на занятті, завдяки новітнім винаходам, можна буде використовувати всю архівну базу, зокрема, й матеріали тисячолітньої давності.

Усі предмети, які вивчатиме студент, будуть спрямовані винятково на майбутню професію, а ті, що розширюють світогляд, стануть необов'язковими. З'явиться велика кількість нових факультетів та спеціальностей, оскільки останнім часом наука розвивається швидкими темпами. До того ж лектори з різних країн, провідних університетів будуть приїздити в наш університет.

Зазнає змін і зовнішній вигляд університету. Завершиться будівництво нового корпусу історичного факультету, де розмістяться нові надсучасні науково-дослідницькі лабораторії. Значно розшириться спортивний комплекс – наш університет і в майбутньому пропагуватиме здоровий спосіб життя.

Таким чином, я впевнена, що в майбутньому, викладачі й студенти значно удосконалять якість освіти. Через сто років університет стане потужним науково-дослідницьким центром, який буде готувати не лише кваліфікованих учителів, а й науковців, учених та дослідників. Важливо пам'ятати, що ми не лише прогнозуємо наше майбутнє, але й творимо його самі.

Чайка Яна

Факультет іноземної та слов'янської філології

Яким я бачу університет через 100 років?

Початок ХХІІ століття відкриє нову сторінку в історії розвитку вищої школи, зокрема Сумського державного педагогічного університету ім. А. С. Макаренка. З упевненістю можемо сказати, що головним пріоритетом в навчальному процесі постане електронне суспільство, серед якого пануватиме взаємодія викладача і студента в онлайн-режимі. Студенти опанують незвичну техніку самостійної роботи, завдяки чому диплом отримає кваліфікований спеціаліст своєї справи. Не відбуватиметься «гонім'я за балами», студент буде зацікавлений у навчанні. Викладач в цей час займатиме вагомe місце в суспільстві, сприятиме піднесенню педагогічних наук на новий рівень, завдяки новим підходам та методам навчання, які в свою чергу сприятимуть саморозвиткові кожного студента, не обтяжуючи його. Взаємодія викладачів та студентів відбуватиметься в онлайн-трансляції, студент зможе отримати консультації в зручний для нього час та умовах.

Перед нами постане великий, гарний та міцний, незламний педагогічним духом університет у статусі Національного, в якому вже не існуватиме факультетів, а розвиватимуться інститути зі значною кількістю студентів.

Уже не буде тих аудиторій з дерев'яними лавами, кожен студент матиме індивідуальне місце робочої зони, яке буде технічно обладнаним та придатним для навчання.

Також важливим аспектом, слід зазначити те, що міністерство освіти відмінить ЗНО, а вступний іспит, який буде введений, сприятиме влучному відбору серед абітурієнтів. Утратить ефективність модульно-рейтингова система навчання.

Вищий навчальний заклад з кожним роком буде підніматися на новий рівень розвитку, і забезпечуватиме суспільство педагогами-професіоналами – майстрами своєї справи.

Змінюється все у світі
Та йдемо і ми новим шляхом.
Перед нами мудрість на орбіті,
Яку здобудемо вже не з пером.
Комп'ютери та інтернет,
Замість ручки клавіатура,
Онлайн-режим заповнив усе –
Така уже в нас партитура.
До цього йшли ми поступово
Через Самсунгі і Леново.
Встановлено процес глобалізації,
Панує всюди інформація.
І вища школа не відстає,
Нові надбання додає.
Гуманізм в ній процвітає,
Абітурієнта кожного вітає,
Запрошує і закликає
До навчання заступить,
Усних іспитів не завалить.
Бо ЗНО то така штука,
Не кожному дана ця вся наука,
Але студент все рівно справу знає
Своєї мрії не минає!!!

Шпак Альона
Факультет іноземної та слов'янської філології

Університет через 100 років

Час змінює все... Змінюється епоха, змінюються люди, змінюється ставлення до звичних речей, та й речі з плинністю часу стають зовсім незвичними...

Науково-технічна революція взяла своє, зламала давно усталені стереотипи, але і дала свої шанси у збереженні вікових традицій. Зараз (у 2114 році) не буде новиною побачити у стінах будь-якого університету студентів у формі. Ні, не у шкільній формі!!! Дівчата у вишиваних сорочках, сукнях, хлопці – у вишиванках і штаних, ледно схожих на козацькі шаровари. Дивно, скажете ви...я також погоджує.

«Як же поживає наш старенький СумДПУ імені А. С. Макаренка?», - запитайте. Змінився... Це вже не та п'ятиповерхова будівля, з великими літерами «СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ А.С.МАКАРЕНКА». Пройшов час – і це вже чотирнадцятиповерхова висотка, але все ж з тим написом великими літерами, наче щось рідне залишилось та ще з декількома багатопверховими будівлями поряд. У ньому вже майже не побачиш студентів, які поспішаючи на пари, швидко перебираючи погами, біжать по східцях. Тепер вони користуються ліфтом.

Читальний зал давно вже не такий як раніше: із повними полицями книг та підшитих журналів і газет... Час вніс і сюди свої корективи: комп'ютери, мережа Інтернет творять чудеса, знаходячи всі ті книги, журнальні та газетні статті в режимі онлайн. Навіть такі святі, у минулому столітті, для філологів кабінети української мови та літератури «канули в Лету»... Уся інформація з цієї «святая святих» тепер у пам'яті планшета чи телефона.

Сучасні студенти вже не читають друкованих книг – вони читають електронні. До речі, набагато зручніше (не треба тягати за собою кілограмові

книги на пари як це було 100 років назад), але знову ж мінус – як бути з отим запахом друкарської фарби ще новенької книжечки чи журналу...

Щодо навчального процесу, то тут також багато що змінилось. Студенти минулого століття гризли граніт науки, що й зуби ламались, вивчаючи велику кількість різноманітних курсів. Сучасні «спудей» вивчають ті дисципліни, які самі виберуть із переліку запропонованих. Семінарські і лекційні заняття – це жива бесіда між студентами і викладачами, а не просто сухий виклад наукового матеріалу, який мало цікавить не лише студента, який ледь встиг подрімати якихось півгодинки, а й інших його «побратимів». Спілкування між студентами стало реальним, незважаючи на безліч соціальних мереж, чого їх попередники столітньої давності не могли зрозуміти, тому й просиджували майже весь свій вільний час, сидячи за комп'ютером.

Час не стоїть на місці. Час змінює все... але від нас залежить те, які саме зміни він зробить у нашому житті.

Шульженко Ганна
Факультет мистецтв

Музична сповідь майбутнім макаренківцям

Із сивої давнини, покоління за поколінням щедро народжують від рідної землі, сонця, неба, води, вітру дивні звуки мелодій, неповторну магію слова, що ведуть нас стежками рідного краю. Ті стежинки біжать, переплітаються..., і кожні п'ять років вузька стежинка пролягає широкою дорогою професійного педагогічного життя. Так триває уже не більше, і не менше, а рівно 90 років! Саме у нашому навчальному закладі переплелися і наші доріжки. Моя мрія, у стінах альма-матер, – стала моєю долею.

Ні, мійбуть, здогадалися...це -- пісня. Ким би ви не були: видатними математиками, професійними ораторами, геніальними хіміками, талановитими перекладачами, хорошими батьками чи успішними керівниками, але, саме пісня, ріднить нас тремтливими своїми звуками, живе в душі кожної людини і, як ніщо світло, осяває нам життя – наше прагнення до знань.

У народі говорять: «Пісня ні в злу, ні в добру годину не покидає людину». Вона з нами всюди, скільки стоїть цей світ. Лагідний материн наспів сповнений любові до людей, природи, до всього живого. Під цей спів виростали поети, композитори, філософи, хлібороби, захисники рідної землі... Певно, зростав під світлі ритми і наш прабатько – Геній Макаренко.

Вірю, дорогий мій наступнику, що ти живеш краще за нас, ти володієш супер-технологіями, надзвичайними можливостями переміщення у часі та просторі, тебе оточують люди-роботи, у яких більше функцій, можливостей, але вони не ти, бо ти маєш пісню! Це наша – душа, а душу не продають – вона нам, українцям, дарована Богом і збережена нашими традиціями.

Знаю, минатимуть століття, змінюватимуться устрої, але стоятиме він, наш СумДПУ. Золоті літери, викарбувані назавжди у серцях педагогів, що стояли біля витоків його створення, не боялися змін та викликів сьогодення, а шперто стояли на своєму, щоб давати світові нових геніїв, талановитих педагогів і, просто, щирх людей.

...СДПУ, а чи задумувався ти, що значить ця аббревіатура? Адже відомо, як пароплав назовеш – так він і попливе; яким ім'ям дитя наречеш – таку долю воно й матиме. Пропоную розшифрувати цю надскладну формулу:

Співай +

Думай +

Працюй =

Бо ти – Унікальний!

Запам'ятай і дотримуйся, бо, можливо, це і є настанови від самого Антона Семеновича Макаренка.

А на день народження прийнято приходити з подарунком, тому Тобі, мій любий університете та всім присутнім ми хочемо подарувати тепло нашої душі. Як сказав Іван Драч :

А пісня – це душа. З усіх потреб потреба.

Чим глибше пісня, тим ясніш душа.

А ми б іще додали:

Нам іншої душі не треба

Лише Макаренка педагогіка свята.

ПРОЕКТ УЧАСНИКІВ НАУКОВОГО ГУРТКА
«МЕДІАКУЛЬТУРА ВЧИТЕЛЯ-СЛОВЕСНИКА»
«ВІД ТВОРЧОГО ВИКЛАДАЧА ДО ТВОРЧОГО СТУДЕНТА»

Глушченко Оксана, Железняк Владислав, Островкова Анастасія,
Соколова Дарина, Ярошенко Наталія

ВІТАЄМО, ТЕПЕР ТИ – ЖУРНАЛІСТ!

19 жовтня в СумДПУ імені А. С. Макаренка відбулося урочисте вручення «Посвідчення журналіста газети «Гаудеамус» учасникам наукового гуртка «Медіакультура вчителя».

Проректор з науково-педагогічної роботи, д.п.н, проф. Сбруєва А. А. та шеф-редактор газети, керівник наукового гуртка «Медіакультура вчителя» Железняк М. М. привітали юних колег та побажали вправно оперувати отриманою інформацією та володіти медіапростором рідної альма-матер. Під час зустрічі обговорювали плани на майбутнє: як сприяти розвитку газети «Гаудеамус» та чи доцільно створити інтернет-телебачення в університеті.

Проф. А.А. Сбруєва зазначила: «Справжній набір журналіста (ручка, блокнот та диктофон), звісно, добре, але бажаю вам новизни ідей та натхнення, лише тоді зможете стати майстром слова».

Віримо, не підведемо!

Матеріал такого змісту розміщено на офіційному сайті Сумського державного педагогічного університету імені А.С.Макаренка за 20 жовтня 2015 року.

Традиційний та інноваційний. Здавна добре відомий та юний одночасно. Постійно мінливий, творчий, повний нових ідей. Понад 90 років Університет чесно виконує свою місію, і це щастя – бути співучасником цього процесу!

Педагогічний сьогодні – це результат багаторічної й наполегливої роботи ректорату, деканського корпусу, фахівців і студентів, спрямованої на розвиток університету як педагогічного навчального закладу світового рівня.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка – вищий навчальний заклад високого статусу та рейтингу, адже у 2014 році увійшов у Топ-10 кращих педагогічних університетів України. 2 інститути та 5 факультетів говорять про широкий спектр підготовки, яку дає наш заклад. А нас (студентів історичного, природничо-географічного, слов'янського факультетів) об'єднав науковий гурток, що має на меті навчити майбутніх учителів – оперувати словом, володіти медіапростором, обирати медіа значущу інформацію, а головне, передати отримані знання тим, кого будемо уже самі навчати через кілька років.

Університет – живий організм. А кожен із нас – його невід'ємна частинка. Радіємо з того, що частинками навчально-виховного процесу є не тільки викладачі та студенти, а й учителі та учні загальноосвітніх навчальних закладів регіону та України, що яскраво відображено у друкованих медіа матеріалах однієї з найшановніших та найдосвідченіших кафедр нашої альма-матер. Кафедра української мови (завідувач – проф. Семеног О.М.) є центром мовно-професійної підготовки студентів, магістрів, яка здійснюється на основі запровадження інноваційних педагогічних технологій; центром науково-дослідницької діяльності, що реалізується через підготовку дисертацій, науково-навчальної літератури нового покоління, у тому числі на електронних носіях; центром науково-методичної, творчої майстерності викладачів та студентів. Тож, аналізуючи публікації, які розміщені на офіційному сайті, ми

винести власну формулу, яка, на наш погляд, щонайкраще розкриє зміст виконаних та навчених в педагогічному: «Творчий викладач (вчитель) + творчий учень = успішна країна – єдина нація».

ТВОРЧИЙ ВИКЛАДАЧ + ... БІНАРНІ ЗАНЯТТЯ «МАЙСТЕРНІ ДОСЛІДНИКА» НА ФІЛОЛОГІЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТІ

У межах Всеукраїнської науково-практичної конференції «Пізнавальнотворча і духовна самореалізація особистості в евристичній освіті» відбулися майстер-класи, зустрічі, діалоги з актуальних питань і... бінарні заняття, на які студенти різних факультетів запрошували гостей, науковців із інших ВНЗ.

Саме таке заняття з теми «Майстерня дослідника» провели доктор педагогічних наук, професор О.М.Семенов (Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України) і кандидат педагогічних наук, доцент Л.В.Сливка (Прикарпатський національний університет) для магістрантів Сумського державного педагогічного університету мені А.С.Макаренка. Викладачі спільно зі студентами поміркували над особливостями текстової, стилістичної, термінологічної, бібліографічної культури дослідника, що формують ціннісно-особистісну позицію, відповідний тип наукового мислення, науковий підхід до предмета вивчення, відповідальне ставлення до результатів дослідницької праці як власної, так і колег, мовну індивідуальність автора наукового продукту.

Тож висловлюємо подяку викладачам, які провели бінарне заняття "Майстерні дослідника"! Проф. О.М. Семенов та доц. Л.В. Сливка переконали нас у тому, що майбутнє залежить від нас. Такі зустрічі у нетрадиційній

формі дають можливість розширити кругозір, стають поштовхом до нових пошуків та стимулів. Ми раді вітати гостей із вищих навчальних закладів і установ України!

Людмила Мінаєва, магістрант ФІСФ

ТВОРЧИЙ УЧЕНЬ =

ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ

У цьому році вперше 14 жовтня, в одне з великих православних свят – Козацьку Покрову (Покрову Пресвятої Богородиці) – ми офіційно відзначала День захисника Вітчизни. У великих містах і маленьких селах пролунали слова вдячності нашим героям.

З нагоди цього свята й в Довжицькому навчально-виховному комплексі, що в Охтирському районі, відбулося свято, на якому учні привітали наших захисників, які лише нещодавно демобілізувалися. Зокрема, учні декламували вірші, висловлювали вдячність нашим героям, також радо підтримали творчий конкурс «Героям слава», лейтмотивом якого стала віра в швидке завершення АТО на Сході України. Наші гості-герої були небайдужими, проте глибина їх думок, не залишала нікого байдужим. Вони пригостили дітей солодощами й пообіцяли, що знову захистять рідну землю, якщо це буде потрібно. Дорогі наші Захисники, ми дякуємо Вам за те, що забуваючи про

*страх, про біль, про безпеку, Ви всі як один, незалежно від віку й роду занять,
стали на боротьбу з ворогом!*

Олена Ромась, вчитель-практикант

УСПІШНА НАЦІЯ ТА...

«ЕНЕРГЕТИКА ШЕВЧЕНКОВОГО СЛОВА У ВИХОВАННІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ»

Тарас Шевченко!

*Досить було однієї людини,
щоб урятувати цілу націю!*

Епіграф нашого відомого земляка Остапа Вишні якнайкраще відображає проблематику обласного семінару молодих науковців «Енергетика Шевченкового слова у вихованні української мовної особистості», який ініціювала кафедра української мови Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка.

Запропонована тема викликала зацікавлення серед студентів, майбутніх філологів, істориків, перекладачів, біологів, фізиків, математиків; дизайнерів, аграріїв і викладачів Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка, Сумського національного аграрного

університету, Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка, вчителів та учнів загальноосвітніх шкіл Сумського, Білопільського, Роменського, Краснопільського районів; усього – 67 учасників.

У вступному слові завідувач кафедри української мови, доктор педагогічних наук, професор Семенов Олена Миколаївна зазначила, що метою семінару є осмислення енергетики Шевченкового слова у формуванні життєвих цінностей особистості. Природне і водночас небуденне, Шевченкове слово спонукає більш тонко відчувати рідне слово і, власне, оволодівати комунікативними атрибутами майстерного мовлення як невід'ємних складових виховання мовної особистості.

Магістрантка Інституту філології Могиліна Аліна ознайомила присутніх із низкою медійних проєктів, які розроблені в Україні і мають на меті зробити Шевченка ближчим, цікавішим, ріднішим до українців. Присутніх зацікавив унікальний за своєю функцією та контентом інтернет-портал «Погляд крізь час», який розробили в Інституті літератури імені Т.Шевченка НАН України. Тут і оцифровані рукописи – близько 100 тис. сторінок (рукописні твори Кобзаря, інші архівні документи), і фоторепродукції образотворчих робіт Шевченка (понад 700 творів, виконаних у різних техніках), і всі видання поета українською та іноземними мовами, а також академічне видання «Шевченківська енциклопедія» (у 6 томах). Кілька тисяч робіт, присвячених самому Тарасові Григоровичу від видатних митців різних часів, різноманітна аудіо- та відеоінформація про Кобзаря (записи найкращих документальних фільмів, радіопрограм, пісні на слова поета тощо).

Долучилися до активного використання засобів медіа і присутні учасники. Із задоволенням та захопленням озвучили не просто своє прочитання творчого доробку Кобзаря, а й творчу інтеграцію енергетики поетичного слова в музичну та художню культуру, географічну, історичну, соціальну науки за допомогою відео-, аудіо-, мультимедійних ресурсів.

...Спочатку було слово, і слово було про Бога і слово було Бог. Для українців це була пісня: з нею помирали, з нею народжувалися, йшли у бій та

під вінець. Відомо, що Т. Шевченко володів тонким музичним слухом і гарним тембром голосу, знав і майстерно виконував народні пісні, уводив їх у свої твори так віртуозно, що більшість з них сприймаються як народні. Духовну потребу українців у пісні відчував Тарас Шевченко. Народний артист України Д. Гнатюк говорив: «Шевченкове слово спочатку зазвучало для мене в пісні. Ще я не вмів читати, а вже співав «Рече та стогне Дніпр широкий», «Думи мої» і «Заповіт». Співали їх у нас часто, вони були настільки своїми, близькими, що здавались одвічними, народними». Шевченкове слово у пісні – це музичний заповіт, гімн волі, своєрідний код нашої нації, який розшифрували студенти факультету мистецтв Шульженко Ганна та Демиденко Євген, виконуючи «Попурі» на тексти Шевченкових віршів.

Музична Шевченкіана як засіб формування творчої індивідуальності особистості була представлена студентом Інституту філології Киселем Павлом у виконанні саксофону. П. Кисіль виконав «Зіронька моя вічирняя». Для сучасного молодого виконавця ця робота стала своєрідним викликом модним тенденціям, адже інтерпретація улюбленої пісні мільйонів українців, за допомогою незвичного українській культурі музичного інструменту говорить про духовну потребу в енергетиці Шевченкового слова.

Енергетика кожного рядка поезії животворна. Символічним прикладом вольового духу й енергії стало виголошення «Заповіту» Т. Шевченка різними мовами світу: польською, білоруською, англійською, французькою, японською, італійською, іспанською у виконанні студентів романо-германського відділення Інституту філології, викладачів А. Силки та О. Семеног.

«Відточуючи» кожне слово у поезії, у листах, у розмові, Т. Шевченко прислухався, як говорять і в Києві, і в Полтаві, і на Слобожанщині, і на Поліссі, і на Поділлі, прагнув виділити спільні риси українських діалектів, постійно dbав про збагачення виразальних можливостей української народної мови. Здійснили «мовну» подорож Тараса Шевченка Роменичиною, Кролевиччиною, Полтавищиною, містом Суми студенти біолого-технологічного факультету

Сумського НАУ та Інституту філології СДПУ імені А.С. МакаренкаЦакмалов
Станіслав та Щербак Ярослава, Величко Наталія.

Письменник не був педагогом, однак саме він навчав і навчас цілі покоління українців цінувати свою мову і свою державу. Вплив Шевченкового слова на формування мовної особистості старшокласників під час педагогічної практики, на чолі з відповідальним методистом, доцентом кафедри української мови Громовою Н.В. досліджували студенти-практиканти Пушкар Надія, Титаренко Ганна, Рева Тетяна та Коваленко Юлія.

Участь у семінарі взяли також учні 8-В класу комунальної установи Сумська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів ім. Д. Турбіна Кулик Олена, Цибульник Вікторія та учениця 5(9) класу комунальної установи Сумської гімназії №1 Громова Дарія. Виступи «Діалог з епохою» учні доповнили власними ілюстраціями до творів Великого Кобзаря.

«Шевченко став нашою долею і нашим заповітом», – наголошують студенти факультету мистецтв. Окрасою науково-практичного семінару з елементами творчості стали 23 портрети Тараса Шевченка, виконані у межах творчого проекту «Мій Шевченко» (автор ідеї – викл. Ячменик М.М.). Виконані роботи за допомогою найрізноманітніших допоміжних технік, а саме: фарби, бісер, витинанки, квілінг, вишивка, батік, графіка. За ініціативи студентів портрети прикрашатимуть класні кімнати загальноосвітніх навчальних закладів Сумщини.

– В історії кожного народу є імена, які він свято береже у своїй пам'яті, з великою любов'ю та повагою передає з покоління у покоління. Є таке ім'я і у нашого народу – Тарас Шевченко. Не було і немає в Україні поета, який був би йому подібний. Не було у ньому України сина, який так ніжно і віддано любив свій народ і так страждав за нього. Саме він зберіг і повернув народу його голос – українську мову. Для кожного з нас ім'я Шевченка є святим. Здається, що словами Шевченка говорить сам український народ. Вони підтримували українців під час багатьох війн, бідування, під час пошестей і голоду. Вони ставали наче добрими порадиниками у скруті, бо

написані з такою щирістю, що душа бринить від щастя чи від туги, — ділилася співпереживаннями усієї своєї великої, сповненої патріотизму та вболівання за долю рідної України родини, студентка факультету мистецтв Растова Ірина.

Зустріч молодих науковців підтверджує: справжній Шевченко — не на плакатах і біг-бордах, навіть не в книжках, а в серцях, де б'ється енергія Шевченкового слова. У кожного вона своя, але об'єднуючись у стрімкий потік, вона перетворюється в рушійну вольову силу, що дає нам право називатися нацією та носити почесне звання «Українець!».

М.Ячменик,

керівник наукового гуртка «Медіакультура вчителя-словесника»

ЄДИНА КРАЇНА

ФЛЕШМОБ «СЕРЦЕ ХОЧЕ СКАЗАТИ СПАСИБІ»

З 16 вересня 2015 року до 4 жовтня 2015 року в Сумському державному педагогічному університеті імені А.С. Макаренка (за ініціативи завідувача

кафедри української мови, проф. Семенов О.М., викладачів і доцентів кафедри й факультету іноземної та слов'янської філології) тривав флешмоб до Дня учителя "Серце хоче сказати СПАСИБІ".

Під час проведення заходу найактивніше себе проявили аспіранти другого року навчання, студенти першого, другого та третього курсів природничо-географічного, історичного, фізико-математичного факультетів, факультету іноземної та слов'янської філології та факультету мистецтв. Серед вишів області активністю відзначилися студенти СНАУ. Підтримали флешмоб і учні загальноосвітніх шкіл Сумської, Рівненської областей та Маріупольської ЗОШ №20. Цікавими видалися відео-привітання, спогади-есе, поезії-присвяти, фотоцитати. Найчастіше зустрічалися привітання для перших вчителів, викладачів, тренерів, вихователів.

Ініціаторами заходу було прийнято рішення: 1) упорядкувати збірку кращих творчих робіт та 2) не припиняти флешмоб, адже професія вчителя – найблагородніша серед інших, вона об'єднує людей щирих помыслів, сердець і почуттів. Учителі прищеплюють своїм вихованцям любов до знань, дають мудрі поради, які для багатьох поступово стають життєвим девізом. Знаємо, що кожний, хто обирає педагогічний фах, бере на себе відповідальність за тих, кого вчить і виховує, разом із тим відповідає за самого себе, свою професійну підготовку, своє право носити таке високе й почесне звання.

Тож якщо ви вважаєте, що ваш шкільний учитель, класний керівник, викладач в університеті є прикладом для наслідування, гордістю навчального закладу розкажіть про нього просто зараз (https://vk.com/vchytel_spasybi)! Саме про Вашого вчителя має дізнатися вся Україна!

**Анастасія Островкова,
член наукового гуртка «Медіакультура вчителя-словесника»**

Зміст

Семенов О.М.	Замість передмови	3
Розділ I	«Пишіть листи... і надсилайте вчасно» (листи до студентів-першокурсників, що будуть навчатися через 10 та 100 років)	12
Губіна Юлія		12
Гуліна Тетяна		14
Деряпа Анна		16
Дудченко Вікторія		17
Кадуріна Дар'я		19
Кашчатна Анастасія		20
Колтока Ірина		22
Комячко Ніна		24
Корсун Юлія		25
Мамчур Дар'я		28
Марченко Дар'я		29
Мошенська Ярина		30
Петренко Наталія		31
Пісклова Ірина		33
Порохня Дарина		34
Тимошенко Анна		36
Титаренко Аліна		38
Треба Наталка		39
Харченко Віолетта		41
Циганкова Софія		42
Чайка Яна		43

<i>Шапошник Юлія</i>		45
Розділ 2	Есе «Мій університет – моя гордість»	47
<i>Боханова Олена</i>	Мій університет майбутнього	47
<i>Ворона Катерина</i>	Наш університет через 100 років	51
<i>Герасименко Аліна</i>	Мій університет через 100 років	52
<i>Горбатенко Аліна</i>	Університет через сто років	54
<i>Горбатенко Юлія</i>	Університет майбутнього	55
<i>Горпинченко Олена</i>	Наш університет через 100 років	57
<i>Гунченко Ірина</i>	Філолог – це стан душі!	58
<i>Калин Аліна</i>	Наш університет через сто років	60
<i>Литвиненко Юлія</i>	Сто років вперед або університет в майбутньому	63
<i>Мазнева Аліна</i>	Мій університет через сто років	66
<i>Макаренко Катерина</i>	Мій університет через сто років	68
<i>Міненко Ілона</i>	Яким я бачу університет через 100 років?	69
<i>Пискун Катерина</i>	Наш університет через 100 років, який він?	70
<i>Порокіна Валерія</i>	Мій університет через 100 років	71
<i>Рудик Альона</i>	Яким я бачу університет через 100 років?	73
<i>Сакута Марія</i>	Мій університет через 100 років	74
<i>Солодка Владислава</i>	Філологічна абетка першокурсника	75
<i>Тесленко Юлія</i>	Яким я уявляю свій університет через 100 років	78
<i>Харченко Віолетта</i>	СумДПУ імені А.С. Макаренка через 100 років	80

<i>Хілобоч Світлана</i>	Студент через 10 років	82
<i>Устименко Аліна</i>	Мій університет через сто років	83
<i>Чайка Яна</i>	Яким я бачу університет через 100 років?	85
<i>Шпак Альона</i>	Університет через 100 років	87
<i>Шульженко Ганна</i>	Музична сповідь майбутнім макарєнківцям	88
<i>Проект учасників наукового гуртка «Медіакультура вчителя»</i>	Від творчого викладача до творчого студента	91
<i>Зміст</i>		101

Зростає і процвітає, а ми будемо твоїм незрадливим натхненням, щирою радістю, міцною опорою та вічною гордістю, рідна альма-матер!

Цитати з інтерв'ю :

«Це мить, коли варто зупинитися й задуматися: що означає для кожного з нас відома за межами регіону аббревіатура – СумДПУ. Я впевнений, що для більшості – майже все: наукову роботу, освітянські будні, спілкування з однодумцями, виховання молоді, подеколи – створення сім'ї».

М. Сакута, в.о. студектора СумДПУ імені А.С.Макаренка

«Бажаю всім – фізикам і лірикам, професорам, доцентам, викладачам і студентам, науковим співробітникам і адміністративному персоналу – доброзичливої атмосфери у вишій, комфортних умов для роботи, професійного зростання, колегіального спілкування. Впевнена, що наш колектив є гідним слави попередніх поколінь, а також у тому, що в майбутньому на нас чекають нові успіхи: всі підстави для цього є».

*З повагою – перший проректор СумДПУ імені А.С.Макаренка
О.В. Семеніхіна*

«Ми працюємо за принципом: «Не хочеш відстати від життя – навчайся! Освічена людина відрізняється від неосвіченої саме тим, що упродовж усього свого життя вважає свою освіту незакінченою і йде до вершини науки. Скільки б ти не навчався, ти робиш це насамперед для себе й рідної України! Улюбленому університету я бажаю тепла, гідних випускників, удалих сесій і наукових досягнень світового масштабу!».

З вірою в Університет Добра і Мудрості - д.п.н., проф. О.М.Семенов

«Навчатися, працювати та жити чесно і яскраво, талановито й щасливо – саме таким є кредо наших студентів, викладачів, науковців. Ми навчаємо наших вихованців вірити, що у світі немає нічого недосяжного. А всі разом ми завжди й у всьому будемо переможцями!».

*Головний редактор газети СумДПУ імені А.С.Макаренка «Гаудеамус»
М.М. Ячменик*

«Щодня перед нами постає надзвичайно відповідальне завдання – створювати особистість. Особистість професійну, яка творчо мислить, прагне пізнавати незвідане, спроможна поставити перед собою досяжну мету й неодмінно домогтися її. Бажаю нашому дружному колективу невичерпного творчого натхнення, наполегливості та успіхів у всіх добрих починаннях!».

Випускниця ФІСФ – 2014 р., Д.М. Порохня

Збірник конкурсних робіт

***Мій університет – моя гордість:
діалог особистостей***

За редакцією: *О. Семенов*
Упорядник: *М. Ячменик*
Комп'ютерна верстка: *М. Ячменик*

Підп. до друку 23. 09.2008.

Формат 60×84 / 16. Гарнітура Таймс. Папір офсетний.

Умов. фарб. відб. 6,05. Облік.-вид арк. 4,1.

Наклад 100 прим. Вид. № 78/15

*Виготовлено на обладнанні ФОП Цьома С.П.
м. Суми, вул. Роменська, 100
телефон для довідок (066) 293-34-29*